

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

FOTBAL

REVISTĂ
SĂPTĂMÎNALĂ

ANUL V

231

MIERCURI
28 OCTOMBRIE 1970
12 PAGINI
2 LEI

MIERCURI 4 NOIEMBRIE

LA BUCUREȘTI, ÎN CUPLAJ:
STEUA—P.S.V. EINDHOVEN
DINAMO—F.C. LIVERPOOL
LA ARAD:
U.T.A.—STEUA ROȘIE

O ANCHETĂ INEDITĂ, LA CARE RĂSPUND
FUNDAȘII ȘI EXTREMELE STÎNGA
AI ECHIPELOR DIVIZIONARE A:

CARE VĂ ESTE CEL MAI DIFICIL ADVERSAR DIRECT ?

O CONTRIBUȚIE LA DISCUȚIA ASUPRA
POSTURILOR DEFICITARE ALE ECHIPEI NAȚIONALE

SÎMBĂȚĂ LA BUCUREȘTI,
UN VERITABIL DERBI
AL SEZONULUI :

DINAMO — U. T. A.

liderul actual
contra campioanei!

CURSĂ DE URMĂRIRE

Tricoul nr. 10 — nota 10 — RADU NUNWEILLER — artizanul victoriei lui DINAMO, în cursă spre buturile lui SUCIU. Celelalte personaje ale scenei — DUMITRIU III și DUMITRACHE.

FOTO : R. COMȘA

MAI EXISTĂ SISTEM DE JOC?

Un sistem de joc a existat întotdeauna în jocul de fotbal, numai că echipele jucau în sistem fără să știe. De-abia prin 1925-1930, în perioada de naștere a sistemului WM, specialiștii au devenit conștienți că de fapt principiile tactice se încheagă într-un sistem.

După aceea s-au mai răspândit în lume câteva sisteme, care începând cu C.M. din Stockholm, în 1958, au început să fie definite prin cifre, desemnând așezarea preferențială a jucătorilor pe teren. De exemplu se spune că la C.M. din Mexic, majoritatea echipelor au jucat în sistemul: 4-3-3, deși aceste cifre spun în fond atât de puțin despre sarcinile foarte complexe ale multora dintre compartimente și jucători.

Sistemul în accepțiunea tradițională reprezintă un ansamblu de principii tactice generale după care se conduc echipele în rezolvarea unor situații tipice în principalele faze ale jocului. Se spune și se mai spune despre un anumit antrenor sau despre o anumită echipă că aplică sistemul cutare, înțelegând că acest sistem s-ar aplica cu puține variante, mereu, devenind într-un fel o caracteristică a jocului echipei respective.

Dar în ultimul timp tacticile folosite de echipele bune din fotbalul internațional se schimbă atât de frecvent, încât este foarte greu de spus ce se mai păstrează dintr-un sistem de joc de la un meci la altul.

Să începem cu așezarea pe teren a jucătorilor. În prezent așezarea se schimbă aproape de la un joc la altul, în funcție de jucătorii proprii disponibili și de adversar. De foarte multe ori se începe jocul cu o așezare în 4-2-4 pentru a se trece apoi

la 4-3-3 și pentru a termina jocul cu 4-4-2 sau chiar în 5-4-1, sau invers. Așa au procedat mai toate echipele la C.M. din Mexic în funcție de scorul partidei. În aceste condiții, definirea jocului unei echipe prin așezarea pe teren a jucătorilor nu mai spune mai nimic despre sistemul de joc folosit, dacă mai există sistem.

Dar circulația mingii? Nici aici nu se mai poate vorbi de principii care

OPINII

se aplică consecvent de către o echipă de la un joc la altul. Se joacă foarte mult în funcție de cum te lasă adversarul, de cum crezi că poți să-l depășești mai ușor. În unele faze se temporizează la nesfârșit, pentru ca apoi să se lanseze atacuri încă de la fund, chiar și fără pregătire, pentru ca mai târziu să se treacă la atacuri construite cu miză și cât mai grupat. Calitatea echipelor bune este tocmai capacitatea de a varia aceste mijloace în funcție de realitățile de pe teren.

La fel de des variază și sarcinile tactice de joc ale unor jucători. Mijlocașii în special se folosesc cînd în atac, cînd în apărare. Anumiți înaintași joacă de multe ori în vîrf, iar alții dată retras.

Chiar și principiile tactice generale, cum este modul de marcare a fundurilor, variază foarte des. Un fund este folosit cînd pentru marcarea om la om a unui adversar de mare valoare, cînd ca libero avansat fără adversar direct desemnat. De multe ori, un fundas central este imobilizat

în spatele liniei de apărare ca libero, pentru ca mai apoi să fie folosit pentru joc cu maraj om la om. Uneori se începe jocul cu apărarea în zonă pentru a se trece apoi la apărare om la om.

Toate aceste variații de tactică se încheagă de cele mai multe ori într-un sistem, dar de un sistem în sens tradițional, valabil mereu, cum se aplica încă nu de mult, nu se mai poate vorbi astăzi la echipele de valoare. Sistem mai există deci, dar într-un sens cu totul diferit de cel de odinioară, căci sistemul care se joacă azi se schimbă de fapt aproape de la un meci la altul și uneori se schimbă în părțile sale esențiale chiar și în decursul aceluiași joc.

De fapt asistăm azi la LICHIDAREA SISTEMISMULUI în sens tradițional și la nașterea unei concepții tactice noi, după care tactica sa adaptează în mod clasic realităților de joc, ca o expresie a progresului gândirii fotbalistice contemporane.

Echipele și antrenorii, descătușați de rigiditatea sistemismului vechi, creează o tactică proprie aproape la fiecare joc mai important, creînd și reîncercînd sistemul propriu de joc după nevoile momentului.

Credem, deci, că nu există UN sistem sau CITEVA sisteme, ci aproape TOTĂȚEA SISTEMELOR CITE ECHIPE, aproape tot atâtea sisteme cîte dispute importante se desfășoară, fiecare avînd aspecte tactice proprii și depărtate de șablonul de odinioară.

Este un câștig al jocului de fotbal contemporan.

N. B.

ESTE LOC PENTRU MAI BINE!

Campionatul republican al școlilor profesionale, ediția 1970, a reunit la startul etapei de masă — fazele interclaselor pe ani de studii aproximativ 3000 echipe! Întrecerile etapei pe școală, desfășurate în multe unități de învățămînt sub firma mini-fotbalului, au reușit să creeze un puternic stimul în practica sportului, depășind sfera fotbalului.

Cu toate că s-a precizat, încă de la începutul anului școlar trecut, necesitatea organizării campionatului de fotbal pe școală, pe toată durata anului școlar, sistemul turneu, totuși în unele școli profesionale, întrecerile organizate sistem eliminătoriu s-au desfășurat pe o perioadă prea scurtă și nu au reușit să stimuleze elevii și nici să creeze o competiție viabilă în școală. Pornind de la aceste învățăminte, s-a hotărît că, în anul școlar, campionatul interclaselor trebuie să se desfășoare în toate școlile, sub formă de turneu, iar acolo unde condițiile permit el se va organiza sistem tur și retur, toamna și primăvara. Paralel cu campionatul interclaselor în fiecare unitate de învățămînt secția de fotbal care cuprinde reprezentativa școlii se pregătește în cadrul orelor de activități sportive cu 2-3 antrenamente săptămînal și participă, la nivelul orașelor, la etapa pe localitate a campionatului republican de fotbal în conformitate cu prevederile regulamentului.

Organizarea etapei pe localitate, de către consiliile de educație fizică și sport, pentru toate școlile profesionale, indiferent de ministerele și organele centrale sau locale cărora aparțin au un triplu scop:

- mărește eficiența instruirii și finalizează pregătirea la orele de activități sportive;

- asigură un sistem competițional (multe meciuri oficiale) pentru echipele reprezentative în vederea participării lor la zonele și finale pe ministere;

- calificarea echipelor în etapele superioare — zonele pe ministere.

Din experiența campionatului trecut a reieșit că unii profesori de educație fizică nu au înțeles acest scop al etapei pe localitate și ea urmare nu i-au acordat importanța cuvenită: au participat cu echipa școlii pentru a face un simplu act de prezență sau n-au participat! Reamintim că în regulament se precizează faptul că echipele nu pot participa la etapele de zonă pe ministere dacă

IN ȘCOLILE PROFESIONALE

n-au luat parte la etapa pe localitate. Neparticiparea la etapa pe localitate diminuează mult posibilitățile de pregătire a echipelor, mai ales în cazurile în care în localitate, există o singură școală a unui minister, care în aceste condiții participă direct la etapa pe ministere! Așa se explică în parte nivelul scăzut de pregătire al unor echipe prezente la turneul final.

La etapele de zonă pe ministere și organe centrale care au în subordine școli profesionale, în anul școlar trecut, au participat aproximativ 230 reprezentative de școli. Numărul este mai mic decît cel înregistrat în campionatul precedent și se datorează în mare măsură calamităților care au cuprins multe județe din țară. În actualul campionat, va trebui ca fiecare școală profesională să ia parte la întreceri iar profesorii de educație fizică să asigure o pregătire superioară fotbalistilor, atît prin cele 3 antrenamente săptămînale cît și prin jocurile oficiale la care participă. Această pregătire trebuie asigurată odată cu începerea cursurilor și terminată la sfîrșitul anului școlar, indiferent dacă echipa s-a calificat sau nu la etapele superioare.

Analizîndu-se rezultatele ultimelor trei ediții ale campionatului de fotbal al școlilor profesionale se constată că acesta se desfășoară cu regularitate cuprinzînd toate școlile și la un bun nivel tehnic și tactic în sectoarele: industriei construcțiilor de mașini, petrolului, transporturilor, minier, metalurgic și construcții (consilii populare). Așa se explică și faptul că echipele de fotbal ale școlilor din aceste sectoare s-au clasat pe primele 6 locuri la finalele republicane, dominînd întrecerile.

În prezent, campionatul de fotbal al școlilor profesionale a început atît cu întrecerile pe clase cît și cu faza pe localitate. La București, spre exemplu, în etapa pe municipiu participă 26 echipe ale școlilor profesionale.

Etapele finale pe ministere se vor încheia la 1 iunie 1971, iar finala pe țară se va desfășura la București în perioada 22-29 iunie 1971.

TRAIAN PREDEȚEANU

Inspector general în Ministerul Învățămîntului

DESCOPERITORII DE TALENTE

Adeseori vorbim despre „lipsa de preocupare pentru depistarea și promovarea talentelor”; amintim, nu de puține ori, despre „insuficienta grijă față de tinerii talente”; ne înfîlmăm, de cîte ori!, cu situații în care o echipă a „obosit” subit tocmai pentru că nu a primit aceea infuzie de tinerete, de forțe noi, la vreme. Dar ne întrebăm prea rar sau aproape deloc, există realmente o grijă a cluburilor fruntașe pentru a găsi la timp talentele din propria grădina sau din zona în care se află?

În concepția modernă a fotbalului se vorbește despre acești „căutători de talente”, care reprezintă secții speciale în marile cluburi, cu programe, cu fișe de evidență, cu mii de kilometri parcurși anual înspre cele mai mîrginate terenuri sau la jocurile celor mai mici echipe, în căutarea talentelor.

La noi, putem aminti despre o neobosită muncă depusă în această privință de antrenorul Traian Ionescu — în perioada cînd a condus pe Dinamo București; el își organizase o veritabilă rețea de antrenori, de oameni cu „ochi” care l-au ajutat efectiv pe acest mereu neobosit „părinte” de veritabile talente să lanseze în arenă fotbalisti care au reușit într-o proporție puțin obișnuită să se consacre. Dacă trecem peste „generația Ploiești” (Dridea, Tabareea, Dumitrescu etc.) și ne oprim doar la „cazurile Dinamo” (Frățilă, Cherau, Dumitrache, Dinu, Sălcănuș, etc.) și ne dăm seama de „mina bună” a lui Traian Ionescu, dar și de efectul acestui veritabil corp de auxiliari creat de el, adeseori, cu eforturi și mijloace personale.

Iată, de curînd, ne-am înfîlmît cu un asemenea pelerin al terenurilor de fotbal. Îi cheamă Ion Stana și a fost, timp de patru decenii, mecanic de locomotivă. Cunoaște, nu metru cu metru, ci centimetru cu centimetru, distanța Timișoara — Tr. Severin pe care a parcurs-o de mii de ori. Este aproape tot

asa de vechi în sentimentele sale pentru C.F.R. Timișoara ca și existența acestei echipe de fotbal. De cînd a ieșit la pensie s-a dedicat pasiunii de căutător de talente. Îți vorbește de tinerii sau foarte tineri jucători ai formației feroviare ca de proprii lui copii. Știe pe unde sînt copiii cei mai dotați din nu știu care comună de prin împrejurimile Timișoarei. Are, pe carnetul său, nume și iar nume. De multe ori, sacrifică un drum la pescuit, marea lui pasiune, pentru a vedea un meci din campionatul județean sau din cel orașenesc. Se înțelege, nu ocolesc disputele juniorilor și nici pe cele ale piticilor. Munca lui a căpătat și profunzime și organizare, mai ales de la intrarea lui C.F.R. Timișoara în prima divizie. Acum, sfîrșitul timișorean și-a lărgit aria de cercetare; conducătorii clubului timișorean ne împărtășeau intenția lor de a organiza cu adevărat acest corp al descoperitorilor de fotbaliști tineri, dotați, vîndînd garanțiile ajuingerii pe înaltele trepte ale competiției.

Nenea Ion Stana se bucură, ca un copil, că Bojin, una dintre descoperirile lui, nu l-a făcut de rușine. Hergan sau Mehedințu, Tatar sau Ciocan au fost și ei printre aceia descoperiți de ochiul acestui vechi iubitor al fotbalului, dar nu numai cu vorba și cu prezența în tribune, ci — efectiv — prin fapta și reușitele lui. Desprindem, din exemplul timișorean, pe care îl alăturăm regretelor tardive, pentru a-l înțelege și atîtea talente pierdute fiindcă nimeni nu le-a găsit la vreme și nu le-a acordat creditul, necesitatea ca fiecare dintre cluburile și asociațiile de A și B — cu precădere — să se aplece cu atenție asupra acestei obligații de a face să intre în echipe lor, în afara elementelor pe care le cresc de la început, talentele din jur, care trec — neabgate în seamă — prin competițiile mici.

ef. i.

PREA MULTE ACCIDENTĂRI! DE CE OARE?

Stăteam de vorbă mai zilele trecute cu antrenorul emerit C. Braun-Bogdan și din una în alta ne-am oprit asupra unui fapt care, fără discuție, produce îngrijorare: desele accidente de jucători, nu numai în timpul meciurilor, ci chiar și la antrenamente! Dacă luăm în considerare doar cazurile din ultimele, două săptămîni și tot sînt concludente ca număr și un motiv serios de a privi lucrurile cu toată atenția. Doru Popescu și Iordănescu, de exemplu, s-au accidentat la ultimul antrenament al lotului de tineret, înaintea plecării în Finlanda; Crețianu și Vlad au suferit traumatisme serioase în cursul meciului amical Rapid-Steaua; Both a pățit același lucru la un antrenament al lui Dinamo București — ca să citim doar cîteva din ultimele cazuri, înregistrate după o altă serie de accidente (Haidu, Steaua, Marinescu — Progresul, Dumitru II, Pescaru și Gherghel — St. roșu, Sălcănuș — Dinamo București, etc.).

Desigur că nu locul unde s-a produs accidentarea — la lot sau la club — contează, ci înmulțirea indisponibilităților, ușurința cu care jucătorii se accidentează.

De ce oare?

Pe această temă am discutat cu mai mulți antrenori și medici sportivi, printre care antrenorul C. Braun-Bogdan și doctorul lotului reprezentativei A. D. Tomescu. Sintetizînd discuțiile am ajuns la precizarea următoarelor cauze principale:

- Pregătirea fizică insuficientă și încălcarea unor norme ale vieții sportive, care duc la slăbirea organismului, la crearea unor puncte vulnerabile, prin care-și fac loc traumatismele. Este limpede pentru toată lumea că o pregătire bună nu este totuși suficientă dacă nu este dublată și de o viață sportivă corespunzătoare, că abuzurile, nopțile pierdute, lipsa de somn în principal, neresppectarea regulilor pentru refacerea după efort duc la pierderea pregătirii și la vulnerabilitatea organismului, la apariția accidentărilor și a îmbolnăvirilor, la scuturarea carierei lor. Acest lucru trebuie să-l înțeleagă jucătorii.

- Folosirea jucătorilor nerestabiliți complet după accidente. Este o altă cauză a accidentărilor, și cea mai periculoasă pentru că poate deter-

mina scoaterea lor din circuit pentru mult timp și chiar definitiv. Oricît de mare ar fi dorința jucătorilor de a reîntoarce, simulînd uneori deplina vindecare și inducînd în eroare medicii, ei trebuie să-și dea seama de dublul rău pe care-l fac, lor și echipei, jucînd nerestabilități complet. Ei riscă foarte mult din punct de vedere al sănătății, iar echipei nu-i asigură randamentul dorit.

- Imprudența jucătorilor care continuă acțiuni lipsite de orice șansă de reușită sau execută atacuri periculoase în primul rînd pentru ei. Bădîn, dacă vî amintim, s-a autoacidental ridicînd în mod inutil piciorul, iar Crețianu s-a ambiționat să urmărească o minge ajunsă la portar și să încerce, fără șansă, s-o joace. În acel moment, portarul i-a căzut cu umărul pe picior și l-a accidentalat foarte serios. Aceasta este o imprudență și ea nu trebuie confundată cu insistența în joc, cu combativitatea, cu angajarea fizică în luptă cu șanse pentru balon.

- Violența adversarilor. Din fericire apare destul de rar; și cazurile de accidente din această pricină nu mai sînt atît de numeroase (Vlad — Steaua este singurul caz din ultimul timp).

- Denivelările unor terenuri. O „victimă” a lor a fost recent, dinamovistul Both, care în timpul alergării a căleat într-o mică groapă și s-a ales cu o entorsă. În orice caz, starea terenurilor poate prezenta pericol de accidente, de unde și grija care trebuie arătată față de buna lor întreținere.

Acestea sînt cauzele. Ce-i de făcut? Cum pot fi prevenite accidente? Soluția cea mai simplă, pe care nu odată am repetat-o, este aceea de a recomanda sporirea exigenței antrenorilor și conducătorilor, față de jucători în subordine. Dar aceasta nu-i suficient. Mai trebuie, după noi, lucrul cel mai important: și adevizarea jucătorilor, atitudinea lor conștientă față de păstrarea sănătății și de propria lor pregătire, respectul față de ei înșiși și de adversari, față de sfaturile și îndrumările conducătorilor și antrenorilor.

Petre GAȚU

DE LA „NAȚIONALĂ”, LA CLUBURI...

Poate, mai mult decât la nivelul echipelor reprezentative, țaria fotbalului unei țări se verifică, an de an, în aceste pasionante competiții continentale intercluburi. Pentru că ele angrenează câte 3-4 — în unele cazuri, chiar mai multe — echipe „de vîrf” din fiecare țară; oferă posibilități de confruntare cu adversari de diverse școli fotbalistice, mereu alții; se dispută după formule echitabile care, mai mult sau mai puțin, exclud jocul înfrimării sau îl limitează la un meci, la un tur. În plus, organizarea în fiecare an a Cupelor europene permite o urmărire îndepărtată și permanentă a dinamicii creșterii sau regresului valoric al fotbalului național pe plan continental, ceea ce se poate deduce mai greu din competițiile echipelor naționale (preliminariile C.M. sau Campionatul european) organizate din 4 în 4 ani și influențate foarte sensibil de însăși sistemul de desfășurare, în speță componența grupelor.

Nu e cazul să intrăm în detalii, dar — în acest sens — ne permitem să atragem atenția cititorilor noștri asupra unei statistici publicate de noi acum două săptămîni, privitoare la felul cum echipele de club din fiecare țară au absolvit primul tur al Cupelor europene, și din care rezultă că Anglia a intrat în întreceri cu 8 echipe și toate 8 s-au calificat în al doilea tur, iar fotbalul vest-german a realizat a doua performanță, după cel britanic, trecînd în faza secundă cu 5 echipe din cele 6 înscrise.

Noi, cu 3 echipe calificate în turul al doilea, am realizat cel mai bun bilanț specific de pînă acum, nu numai sub aspect cifric, dar și calitativ, în acest ultim sens pledînd mai ales calificarea U.T.A.-ei în fața unei echipe cu cartea de vizită a lui Feyenoord.

Limitele fotbalului nostru au apărut însă — dureroase dar reale — odată cu prima evoluție în turul al doilea, mult mai pretentios, care le-a pus pe cele trei echipe de club fruntase, U.T.A., Dinamo, Steaua, în fața unor confruntări mult mai dure. De altfel e firesc că turul al doilea să prezinte un grad de dificultate incomparabil mai mare, pentru că eliminarea — în prima fază — a jumătate din numărul total de formații înscrise atrage de la sine un brusc salt de nivel valoric al competițiilor. Greu mai poți întâlni acum o echipă malteză, finlandeză, luxemburgheză sau vreo divizionară B cîștigătoare de cupă...

Bilanțul de 0-10 cu care s-au soldat pentru noi partidele de la Belgrad, Liverpool și Eindhoven apare în proporții atât de dureroase, desigur, și din împrejurarea că toate cele trei meciuri s-au jucat în deplasare. Dar nu e mai puțin adevărat că diferențele valorice efective n-ar fi fost cu nimic atenuate, la nivelul tur + retur, chiar dacă am fi jucat la 21 octombrie, unul sau două meciuri acasă. Și că, oricît ne-ar place să ne reamintim că acum

cîțiva ani Dinamo Pitești a bătut cu 5-1 pe F. C. Toulouse, după ce pierduse în Franța cu 3-0, că acum cîteva zeci de ani Rapid a eliminat pe Ujpest, deși pierduse la Budapesta cu 4-1, perspectivele de a aplauda la 4 noiembrie o asemenea ispravă sînt minime.

Nu ne rămîne, deci, decât să tragem concluzia care se impune.

Și anume că, dacă la nivelul echipei naționale (prin înmănușarea unui grup de jucători de valoare, selecționați — cite 2, 3 sau 4 — de la cele cîteva echipe fruntase pe care le avem) am reușit performanțe meritorii, în schimb, nivelul valoric al echipelor noastre de club este încă departe de ceea ce ne propunem, adică să jucăm un rol fruntaș în fotbalul continental.

De aceea, calificarea echipei reprezentative pentru turneul final al C.M. și comportarea sa bună în Mexic trebuie privite în continuare, doar ca elemente revelatoare ale unor posibilități care realmente există și nu ca rezolvări definitive ale aspirațiilor de creștere valorică a fotbalului românesc.

O asemenea creștere, constantă, certă, nu e de conceput fără manifestarea ei în primul rînd pe planul unor cluburi puternice, a căror rezultantă logică să fie o națională cu performanțe stabile. Ne-am bucurat, de aceea, aflînd din raportul prezentat la recenta plenară a Comitetului federal că slăbiciunile de structură ale fotbalului nostru sînt în continuare evidente, că există preocupare pentru găsirea de soluții. Și că — pentru a reveni „la speță” — Biroul federal a anticipat oarecum înfrîngerile severe de săptămîna trecută (sedinta s-a ținut mult înainte, la 5 octombrie), propunîndu-se să se aplece cu un plus de grijă asupra consolidării cluburilor, fiind din nou vorba de finanțe, terenuri, instruire, calendar etc.

Încheind aceste rînduri, ne vine un gînd rebel: „Și dacă U.T.A... sau Dinamo... sau Steaua... miercuri viitoare...”

Dar ne răspundem îndată: „Și ce dacă?... Ce-ar schimba?...”

Radu URZICEANU

Să discutăm despre arbitraje și atunci cînd sînt bune!

Discuțiile aprinse purtate săptămîna trecută în legătură cu arbitrajul în general și cu referirile speciale la meciurile Diviziei A ne-au îndemnat, ca, în etapa a 8-a, să urmărim cu un plus de atenție „randamentul” dat de cavalerii fluierei.

Satisfacția noastră a fost deplină. Arbitrii și-au făcut datoria, meciurile au avut desfășurări normale, fazele controversate s-au numărat pe degete și — ceea ce este de subliniat în mod deosebit — în această etapă n-a fost vorba de nici un rezultat viciat de erori de arbitraj. n-au fost nici măcar goluri care să ridice discuții asupra valabilității lor.

Notele acordate de redactorii revistei noastre arbitrilor la Divizia A sînt, în consecință, foarte bune, realizîndu-se una din cele mai ridicate medii din actualul campionat. Iar dacă nu i-am notat pe toți cu note de 9 și 10, aceasta se explică prin orientarea noastră în materie de notare a arbitrilor, anume, noi ținem seama, atunci cînd acordăm aceste note, nu numai de greselile comise de arbitru, de influența acestor greseli asupra rezultatului final, ci și de gradul de dificultate al meciului respectiv, de factura sa de derbi sau de meci fără importanță deosebită pentru clasament, de problemele pe care desfășurarea întrecerii, oscilațiile de scor sau comportarea jucătorilor sub aspect disciplinar le-au ridicat (sau nu...) cavalerilor fluierei. De aceea, vom acorda cu greu nota 10 unui arbitru care a avut un meci simplu, „fără probleme”, păstrînd notația maximă pentru altul care s-a achitat

foarte bine de misiunea sa într-o partidă echilibrată, încordată, cu multe momente critice, care a contribuit prin arbitrajul său, prin felul cum a interpretat regulamentul, la calitatea jocului, la realizarea unui bun spectacol sportiv.

Repetăm, arbitrajele de duminică au fost bune, dar nici noi, nici iubitorii fotbalului și în primul rînd Colegiul central al arbitrilor și F.R.F., nu ne putem declara deplin satisfăcuți. Notele bune obținute în această etapă de opt arbitri, în opt meciuri (să recunoaștem, în general ușoare, din moment ce gazdele au cîștigat la scor, pe toată linia, iar derbiurile locale au avut soluționări neasteptate de simple) nu înseamnă (mai trebuie oare s-o spunem?) că problema ridicată atît de acut de etapa anterioară a fost soluționată.

De aceea, apreciem că planul de măsuri pe care Biroul federal l-a alcătuit împreună cu colegiul de specialitate și ale cărui linii directoare au fost anunțate presei săptămîna trecută, trebuie nu numai realizat integral, așa cum se profilează el, dar mereu îmbunătățit, pentru că realmente, problema arbitrajului, credem noi, a stat în ultimul timp pe un plan secundar în preocupările forului conducător al fotbalului nostru sau, dacă termenul de PLAN SECUNDAR poate apărea unora ca nedrept, în ori ce caz, arbitrajele nu s-au bucurat, în planurile de acțiune ale F.R.F. de locul cuvenit, față de marea lor rol în creșterea nivelului fotbalului, față de largul ecou pe care-l au în opinia publică.

O primă acțiune pe linia îmbunătățirii acestui domeniu de activitate o constituie sedinta de mîine, de la București, la care au fost invitați toți arbitrii divizionarii A. Se va analiza arbitrajul în primele opt etape și se vor lua măsuri pentru evitarea unor arbitraje ca cele recente, care au viciat rezultatele unor meciuri.

Colegiul central își propune ca în viitorul apropiat (și revista noastră va fi bucurată să-l aducă la cunoștință) să dezbătă printr-o serie de articole problemele cele mai acute de arbitraj, atît pentru tinerii la cu-

rent a arbitrilor, mai ales a celor din provincie, cu noutățile ce intervin, cit și pentru lămurirea publicului spectator. În aceeași ordine de idei, ni se anunță intenția de a edita un **bulletin trimestrial al arbitrilor**, care să cuprindă toate noutățile în materie, interpretări ale forului internațional, etc. **Regulamentul jocului de fotbal va fi editat într-o nouă ediție**, probabil chiar în luna noiembrie.

Sub aspect organizatoric, se preconizează reorganizarea actualului **Colegiu central** (compus din 5 persoane), viitorul colegiu urmînd a fi lărgit la 21 de persoane, cu un birou activ de 7 membri, această lărgire făcîndu-se în ideea de a se urmări mai bine activitatea din țară. (Credem, de asemenea, că o mai bună informare asupra arbitrajelor prestate în țară se poate realiza și printr-o reorganizare a corpului de observatori de arbitraj, multe din observațiile transmise pînă acum suferind fie de subiectivitate, fie de minusuri de competență).

Pregătirea fizică a arbitrilor preocupă și ea — și pe bună dreptate — aproape în aceeași măsură ca cea tehnică. Oricît de bun cunoscător al regulamentului ar fi un arbitru, oricît de bine intenționat, el nu se va putea achita cu bine de misiunea ce-i revine dacă nu va putea urmări jocul de aproape, dacă va fi depășit de ritmul întrecerii. De aceea, se preconizează enunțarea unor noi norme de pregătire fizică a arbitrilor, elaborîndu-se un plan unic de pregătire a acestora, în colaborare cu colegiul de antrenori.

În fine, în materie de sistem de delegări, se conturează două linii.

Prima: colegiul să ofere o listă de arbitri pe care-i consideră apti iar, din această listă, delegările să se facă de o comisie specială de delegări și nu de colegiul central, ca pînă acum. O a doua soluție luată în discuție, ar fi repartizarea arbitrilor prin tragere la sorti, dar nouă ni se pare că acest al doilea sistem prezintă destul de multe inconveniente.

FOTBALUL LA TELEVIZIUNE

SIMBATA 31 OCTOMBRIE

Ora 14.30: Dinamo București — U.T.A.
Ora 16.15: Repriza a doua a meciului U.R.S.S. — Iugoslavia
Ora 23.05: Rezumatul filmat al meciului de la Eintracht dintr-un P.S.V. și Steaua, din cadrul „Cupa cupelor”.

DUMINICĂ 1 NOIEMBRIE

Ora 12.30: Progresul București — Petrolul Ploiești
Ora 14.15: Repriza a doua a meciului Austria — Italia

MIERCURI 4 NOIEMBRIE

Ora 12.00: Steaua — P.S.V. Eindhoven, în „Cupa cupelor” (transmisie directă de pe stadionul 23 August din Capitală).
Ora 14.15: U.T.A. — Steaua roșie Belgrad, în „Cupa campionilor europeni” (transmisie directă de la Arad).
Ora 16.15: Dinamo București — F. C. Liverpool, în „Cupa europeană a tîrgurilor” (înregistrare de la București).

SECȚIUNE ÎN INTIMITATEA ECHIPEI PROGRESUL BUCUREȘTI

Desigur, viața unei echipe este complexă, îmbrățișînd aspecte multiple. Spectatorii o pot bănuși și întui mai mult sau mai puțin realist, dar de regulă, între echipă și masa lor există o distanță dificil de parcurs. De obicei, spectatorii percep numai chintesența procesului intern care „arde” în existența unei echipe de fotbal, dacă admitem că evoluția de duminică din teren, depinde în mare măsură de realitatea care se consumă în viața unei formații de luni și pînă simbătă. Descinzînd la clubul PROGRESUL BUCUREȘTI, am intenționat să observăm de aproape, de dincolo de perdeaua dintre orice echipă și marea public, organismul intern al acestui club. Evident, cu dorința măturisită de a relata cititorilor, constatările noastre „de visu”.

SUPORTII MATERIALI ȘI MORALI AI ECHIPEI

— *Tovarășe Sfecu, v-am ruga să ne precizați dimensiunile suporturilor materiale și morale ai echipei de fotbal de la care așteptați, bănuim, performanțe bune.*

Președintele clubului, Sfecu, s-a conformat cu promptitudine interesului nostru. A îmbrățișat mai întîi spațiul cu un gest larg

în direcția parcului Progresul, perimetru sportiv cu calități incontestabile: un decor reconfortant (spații verzi, păduri, liniște); un stadion cu 4000 locuri și teren de fotbal gazonat, un teren de zgrură, cabine moderne cu vană de apă, o magazie plină cu echipament, o sală de sport spațioasă. Fațadă splendidă dar discuția noastră, pedalînd pe investigație analitică și pe bunăvoință, a dat la o parte straturile de tencuială înșelătoare la prima vedere. Stadionul există, dar capacitatea tribunei este cu totul nesatisfăcătoare, iar calitatea gazonului se dovedește precară. Ne amintim cum în prima etapă a actualului campionat, „Progresul” București a trebuit să cedeze (logic) în fața acelora care au demonstrat că organizarea jocurilor pe propriul teren, pretenție firească dar fără acoperire încă, reprezintă o soluție nerealistă. Și tot, președinte Sfecu a scos din sertar o foaie întinsă de hîrtie. Deocamdată linii sigure desenează pe calc proiectul stadionului reamenajat, care în cîțiva ani, eșalonat, va atinge o capacitate de 15000 de locuri. Primul tirnăcop va fi dat în toamna aceasta și va fi semnalul apariției unor edificii mai complexe care includ și construirea unui mini-hotel cu sală de mese. Pe linia dotării materiale, eveni-

mentul cel mai apropiat îl va constitui procurarea unei instalații de oxigenare care va suplimenta inventarul și așa modern al cabinetului medical condus de dr. Nicolae Stănescu.

Supportii morali? Deocamdată un capitol neînchegat, fragil, nebuloș. Date concrete, doar atît: 5000 de posesori de carne dintre care doar 1500 plătitori constanți. Perspective? Se așteaptă efectul pozitiv al activității comitetelor de membri susținători recent formate și dispense în toate unitățile bancare din București.

PROBLEMA LOTULUI — UN PROCE S ÎN PLINA METAMORFOZA

Ani de-a rîndul, de la apariția sa pe prima scenă divizionară, existența echipei de fotbal a Progresului a fost întretinută, așa după cum se știe, cu jucători recrutați în majoritatea cazurilor din rîndurile celor ajunși la apusul activității sportive de performanță. Devenise aproape o tradiție ca — în timp ce alte cluburi își primeau loturile cu tot ceea ce găseau mai bun și de perspectivă — „bancarii” să se mulțumească cu ceea ce rămînea de la alții, echipa din strada dr. Staicovici devenind astfel un adevărat refugiu pentru refuzați, uzați sau păsări călătoare.

Actuala ediție a campionatului ne-a oferit însă prilejul să înregistrăm o schimbare de concepție în privința compoziției și structurii lotului, reflectată într-un proces de continuă metamorfoză care-și propune realizarea unor indici ignorați pînă în prezent: **tinerețe, valorificare maximă a propriei pepiniere și calitate**, cu alte cuvinte, aceasta ar putea fi exprimată prin cele două principale aspecte ale noii orientări în cadrul căreia activează conducerea tehnică a echipei: reducerea treptată a mediei de vîrstă (de la 26 la 24,6 ani) în condițiile existenței unui bogat rezervor de cadre tinere și creșterea ponderii jucătorilor titulari proveniți din producție proprie (Beldeanu, Dudu Georgescu, Radu Ionescu, Filipescu, Motoc, Năstase) și a celor depistați ca fiind de perspectivă și promovați din cadrul unor formații de categorie inferioară (Fl. Marinescu, Tănăsescu, M. Sandu). Să mai adăugăm, ar trebui, la această situație și misiunile tot mai aproape de împlinire ale lotului de tineret, destul de valoros, deși încă insuficient de experimentat.

CAUTĂRI PE DRUMUL ÎMPLINIRILOR

Dar problema lotului a constituit, firește, numai una din preo-

cupările de bază ale conducerii tehnice a Progresului. În discuția purtată cu antrenorul V. Stănculescu, acesta — parcurînd etapele întregului proces de construcție a echipei, începînd cu acțiunea de asanare efectuată înainte de a porni la drum și continuată apoi pe parcurs — arată că **principala sarcină a prezentului este încheierea unui colectiv puternic**, capabil în viitor să-și asume obligații majore în lupta celor mai bune formații ale campionatului. Și am avut prilejul să ne încredințăm, cu ocazia scurtei noastre vizite, că afirmațiile antrenorului bucureștean se fundamentează pe elemente concrete, în măsură să asigure procesului de instruire și educație condițiile necesare unor realizări optime. Și cînd spunem acest lucru ne referim la forma și conținutul antrenamentelor desfășurate în condiții cît mai apropiate de joc, la varietatea mijloacelor folosite în acest scop, la seriozitatea pregătirii speciale a partidelor, la modul în care cei doi antrenori ai primei formații, V. Stănculescu și

Mihai IONESCU
Ion CUPEN

(Continuare în pag. 6-7)

RADIOGRAFIA ETAPIEI A 8-A

RAPID-PROGRESUL 2-0(1-0)

A MARCAT: Codreanu (min. 13 și 56).

Stadion: „23 August”; timp frumos; teren: excelent; spectatori: 25 000.

RAPID: Răducanu 9 (min. 24: Rămureanu 7)

Pop 7, Lupescu 8, Dan 8, Ștefan 7 — Dinu 9, Dumitru 8 — Năsturescu 9, M. Stelian 7, Neagu 2, Codreanu 9.

PROGRESUL: Gherghel 5 — Marinescu 5 (min. 33: Tănăsescu 7), Măndolu 7, Grama 6, Dumbravă 6 — Iordan 7, Beldeanu 7 — R. Ionescu 6, Raksi 5 (min. 75: Matei), D. Georgescu 6, S. Mircea 5.

ARBITRU: C. Petrea (București), nota 8.

CA SĂ NU-L UITAM PE CODREANU

Cu siguranță că rapidiștii și-au făcut mult mai multe griji decât aveau să îndeplinească pînă la urmă în meciul cu Progresul; și lucrurile au trecut mai ușor pentru echipa din Grant, mai ales din pricina repede palide a albaștrilor. Trebuie să vorbim doar de acel moment, de acel minut 24, cînd Progresul a avut egalarea în virtutea bătăliei lui Dudu Georgescu; poate că dacă în fața s-ar fi aflat alt decît portarul național, 1-1 ar fi apărut pe tabela de marcat. Dar, cu un plonjon al sacrificiului dar și al deplinei cunoașterii a „meseriei”, Răducanu s-a opus golului. Și-apoi, Rapidul n-a mai avut decît de fortificat avantajul luat în min. 13; avea s-o facă tot prin Codreanu, acest jucător adeseori pe nedrept uitat pe banca rezervelor. Ieri, extremul stînga din Ghilești a jucat ca în zilele cînd asigura titlul feroviarilor... Continuînd bunul tempo, cu o funcționare sincronă a compartimentelor, Rapid a terminat învingătoare, cum spuneam, fără emoții. În schimb ne-a produs dezamăgire formația care, prin tinerețea ei, avea datoria să risipească măcar energie și elan. Dar tinerii sau foarte tinerii jucători din strada dr. Staicovici ne-au apărut oboșiți, fără reflexe, uneori blazați. N-au voie să acuze așa ceva! Forțele lor proaspete, ca și setea lor de fotbal, să se fi terminat chiar așa de repede? (EFTIMIE IONESCU)

La tineret-rezerve: 0-3 (0-2)

AU MARCAT: Năstase, V. Popescu, D. Popescu.

RAPID: Crăciun — Mușat, Cioca, Cincă, Dobre — Niță, Apostol — Petreanu, Adam, Iordan (Dan Gh.), Rontea (Ioniță).

PROGRESUL: Zamfir — V. Popescu, Stan, Rotaru, A. Constantin — Motoc, Dumitriu (Ghiță) — Mocanu, D. Popescu, Năstase, Petrescu (Schitu).

ARBITRU: Marcel Buzea (București).

C.F.R. CLUJ-„U” CLUJ 2-1(1-1)

AU MARCAT: Adam (min. 12); Petrescu (min. 38) și Oct. Ionescu (min. 85).

Stadionul Municipal, spectatori 5 000, timp rece, noros, teren moale. C.F.R.: Mărculescu 8 —

Lupu 7, Soos 7, Fanea 7, Roman 7 — M. Bretan (min. 15: Tegean 6), Cojocaru 7 — S. Bretan (min. 15: Petrescu 8), Soo 6, Oct. Ionescu 9, Petrescu (min. 15: M. Bretan 6).

„U”: Ștefan 5 — Crețu 6, Pexa 7, Solomon 5, Cîmpeanu 6 — Anca 5, Sîncel 6 — Uifăleanu 4 (min. 74: Ardeleanu), Adam 5, Burghiu 6 (min. 46: Munteanu 5), Barbu 4.

ARBITRU: Ștefan Birănescu (Timișoara) nota 10.

STIMATĂ „U”, PEA PUȚIN PENTRU UN DERBI!

Știu că în afara preparativelor fizico-tactice obișnuite, echipa universitară a primit în vederea partidei cu C.F.R. un „tratament” psihologic special al cărui scop unic era victoria. Și mai știam că numai cu o săptămînă în urmă (în meciul cu Jiul) „U” a arătat forță de joc și atribute tehnice care, banuim, vor decide rezultatul de duminică în favoarea ei. Eroare! În fața unei echipe cu suflul mai mare decît însăși ființa ei — am numit pe C.F.R. Cluj — elevii lui Sepci s-au metamorfozat subit în diletanți, în niște fotbaliști anonimi ale căror realizări s-au rezumat la o singură fază de fotbal autentic (golul lui Adam din min. 12) și o „bară” (Anca, min. 88) venită ca un ultim tipăt al deznădejdii lor. În rest, ei n-au arătat decît ceva ce aducea la buimăceală, presărata de stîngăciile fără seuz ale lui Uifăleanu, Barbu, Munteanu, Solomon, Ștefan etc., stîngăciile de care nu mai sînt vinovați nici antrenorul, nici arbitrii.

Iată de ce, stimată „U”, socotește că ai dat foarte puțin în singurul derbi la care ai avut dreptul în această toamnă. (NICOLAE SOARE)

La tineret-rezerve: 1-2 (1-1)

AU MARCAT: Bucur pentru C.F.R., Iordache și Munteanu II pentru „U”.

C.F.R.: Crivă — Ionescu, Tăltan, Crețan, Gavrilă, Balint, C. Petrescu — Nichiti, Iu, Mihaly, Bucur.

„U”: Totolanu (Negru) — Poraczky (Munteanu II), Mihailă, Sudy, Penzes — Lică, Mureșan, D. Mocanu — Pripici, Iordache, Coman (Popa).

ARBITRU: Iosif Rusu III (Cluj)

PETROLUL STEAGUL ROȘU 4-0(2-0)

AU MARCAT: Grozea (min. 2), Dincă (min. 6), N. Ionescu (min. 46) și Iuhasz (min. 53).

Stadionul Petrolul, timp excelent, teren alunecos, spectatori circa 10 000.

PETROLUL: M. Ionescu 8 — Gruber 7, Crinagașu 7, Mocanu 9, N. Ionescu 7 — Iuhasz 8, Moraru 8 — Petruș 8, Dincă 8 (min. 72: Demeter 5), Dridea 7, Grozea 8.

STEAGUL ROȘU: Adamache 5 — Ivănescu 6, Jenei 6, Olteanu 6, Rusu 5 — Pescaru 5, Cadar 5 — Necula 5, Gherghel 4 (min. 74: Florescu), Dumitriu II 4 (min. 46: Balint 5), Györfi 5.

ARBITRU: M. Bădulescu (Oradea), nota 8.

UN MIC (ȘI NEDORIT) RECORD...

...a înregistrat în acest meci echipa lui Valentin Stănescu: timp de 90 de minute ea nu a reușit să tragă nici un șut pe poarta lui M. Ionescu, singura ocazie a brașovenilor (min. 80) fiind însoțită de Florescu (reluare cu capul afară, de la cîțiva metri de poartă). Ploieștenii au început furios și, după numai șase minute, conduceau cu 2-0! Primul gol a fost înscris de Grozea. El a reluat sec în poartă o minge venită de pe dreapta și pe care Cadar, probabil din cauza stării terenului, n-a putut-o relua; al doilea este opera lui Dincă, dar Dridea are și el o mare parte de contribuție. După ce „s-au asigurat”, petroliștii, văzînd că adversarii lor nu reacționează în nici un fel, au început să se joace „de-a șoarecele cu pisica” rîndind ocazii peste ocazii.

Începutul reprizei secundă este la fel de agitat ca și cel al celei dintîi, în decurs de numai opt minute gazdele adăugînd pe tabela de marcat încă două goluri. Pentru a respecta adevărul trebuie însă să spunem că, la cel înscris de N. Ionescu, Dridea a comis o evidentă infracțiune pesantă de arbitru. Pînă la sfîrșit, ocazii peste ocazii ratate exclusiv de petroliști care, într-o zi, le vor regreta, poate (LEONIDA TONCU)

La tineret-rezerve: 2-1 (1-0)

AU MARCAT: Ciucu, Iordache, respectiv Oroviț.

PETROLUL: Stelian — Gîbea, Mierluț, Unchiușu, Florea — Kosarek, Spiridon — Clucu, Gola (Toma), Ciupă, Iordache.

STEAGUL ROȘU: Oană — Anghel, Vlad, Lupușan, Ciucu — Sașu, Șerban (Urugiu) — Gilmeanu, Anghel, Cojocaru, Oroviț.

ARBITRU: Mihai Moraru (Ploiești)

JIUL F.C. ARGES 4-1(1-0)

AU MARCAT: Vlad (min. 19, autogol), Libardi (min. 70), I. Constantin (min. 75), Iancu (min. 76) și Turcan (min. 78).

STADIONUL Jiul, teren umed, timp răcoros, spectatori, aproximativ 2 500.

JIUL: Stan 8 — Georgescu 9, Georgevici 8, Stocker 8, M. Popescu 8 — Remus Popa 9, Sandu 8 — Peronescu 8, Turcan 9, Libardi 10, I. Constantin 8.

F. C. ARGES: Niculescu 9 (min. 72: Vintilă 6) — Pigulea 7, Olteanu 8, Vlad 6, Ivan II 7 — Prepurgel 6, Roșu 6 — Radu 6 (min. 53: Iancu 7), Ștefan 6, Frățilă 6, Jercan 6.

ARBITRU: Octavian Comșa (Craiova), nota 9.

JIUL, TUMULTUOS ȘI NECRUȚĂTOR

Dorința combatanților de a acumula puncte în acest meci a fost egală, dar cîștig de cauză a obținut echipa gazdă, cu jucătorii în formă sportivă bună și dispuși să alerge mai mult și mai repede decît partenerii lor. Tehnicitatea oaspeților le-ar fi permis un control autentic asupra mijlocului terenului, dar presingul pe care l-au suportat le-a frînt orice inițiativă. Direcția de joc a fost de regulă în spre poarta curajului Niculescu (accidentat, în cele din urmă, acesta avea să cedeze locul lui Vintilă). Cu Libardi în vervă și cu un Turcan agresiv (în sensul bun al cuvîntului), muncitor și inspirat, golurile nu puteau întîrzia mult. Primul a venit în min. 19 cînd Vlad a deviat în poartă un șut al lui Libardi, celelalte trei s-au produs în a doua repriză cînd marginea careului lui F.C. Argeș devenise un... amplasament de artilerie, de unde suturele lui Turcan, Libardi, Sandu și I. Constantin bombardau necruțător o țintă nefericită. Dacă mai socotim cele două bare și penalti-ul ratat (min. 67) de portarul Stan ne putem imagina mai exact dominația Jiului. (ION CUPEN)

La tineret-rezerve: 1-2 (0-2)

Meciul s-a întrerupt în min. 82, la refuzul echipei F. C. Argeș de a accepta executarea unui penalti.

AU MARCAT: Circumărescu, Sima și Dodu.

JIUL: Hlopechi — Nemeș, Pop, Bodrojan, Dobrescu — Dodu, Uilecan — Anghel, Budai, Nădășan, David.

F. C. ARGES: Vintilă — Chivescu, M. Gheorghe, Neculcea, Nedelcu — Ciolan, M. Ionescu — Sima, Pană, Circumărescu, Mitrol.

ARBITRU: Fr. Barna (Petroșani)

POLITEHNICA „U” CRAIOVA 2-0(0-0)

AU MARCAT: Moldoveanu (min. 72), Bitlan (min. 86) — autogol.

STADIONUL „23 August”, teren denivelat; timp rece; spectatori aproximativ 12 000.

POLITEHNICA: Cizic 8 — Romilă 8, Ianul 9, Alecu 8, Pall 7 — Goleac 7, Marica 7 — Incze IV 6, Cuperman 6, Lupulescu 8, Moldoveanu 8.

UNIVERSITATEA: Oprea 6 — Niculescu 6, Deselnicu 8, Bitlan 8, Lepădatu 7 — Strimbeanu 8, Ivan 7 — Martinovici 7, Donose 8, Bălan 7, Neagu 6 (min. 81: Dașcu).

ARBITRU: K. Ghemișean (București), nota 10.

GAZDELE S-AU IMPUS ÎN FINAL

Intrecerea a fost dirză, dar corectă, cu multe momente de fotbal bun în special în repriza a doua, cînd de altfel s-a decis și soarta partidei.

Studentii craioveni, renunțînd de astă dată la „linia” lor tradițională s-au apărut cu multă siguranță, chiar spectaculoși, și s-au desfașurat cu multă promptitudine în acțiuni ofensive periculoase, pe care însă, fie imprecizia atacanților, fie neșansa, le-au împiedicat să se concretizeze în goluri. De cealaltă parte, gazdele — după un început șovăielnic — s-au regăsit treptat și, grație unui plus de vigoare și luciditate, au forțat ritmul în cea de a doua parte a jocului cînd au reușit să concretizeze două splendide acțiuni, concepute și desfașurate identic. În min. 72 Ianul a stopat cu precizie un atac craiovean și inițînd apoi o acțiune ofensivă, depășește cîțiva adversari, după care îl deschide pe partea stînga a terenului, pe Lupulescu. O cursă în mare viteză a acestuia, urmată de o centrare precisă la semi-înălțime pînă la Moldoveanu, care din plonjon trimite cu capul mingea în plasă. În min. 86 faza avea să se repete aidoma, numai că de astă dată intenția înaintașilor ieșeni a fost devansată și substituită în finalizare de autogolul lui Bitlan. (MIHAI IONESCU)

La tineret-rezerve: 0-0

POLITEHNICA: Costas — Gavrilă, Hanciaru, Sofian, Calmar — Caratașu, Mihailă — Anton, Iordache, Mărdărescu (Alloale) Dănilă.

UNIVERSITATEA: Papuc — Tiță, Popescu, Velceanu, Ustăbăceff — Berneanu, Bogdan — Hirșogeanu, Tacol, Stanciu, Manda (Băraitaru).

ARBITRU: Ion Ciolan (Iași)

FARUL SPORT CLUB 4-2(2-0)

AU MARCAT: Tufan (min. 4), Oprea (min. 37), Badea (min. 43), Ologu (min. 52), respectiv Daniel Ene (min. 51 și 55).

STADIONUL „1 Mai”, timp foarte frumos, teren bun, spectatori circa 7 000.

FARUL: Ștefănescu 6 (min. 61: Popa 6) — Stoica 6, Antonescu 7, Mares 6, Fleșă 6 — Tănăsescu 6, Badea 9 — Ologu 8, Tufan 8 (min. 84: I. Constantinescu), Oprea 8, Kallu 9.

S. C. BACĂU: Ghiță 6 — Kiss 5, Nedelcu 4, Velicu 4, Comănescu 4 — Vătafu 5, Hrițcu 6 — Sorin Aram 8, Pană 5, Daniel Ene 8, Florea 6 (min. 63: Băluță 5).

ARBITRU: Emil Vlaicu (Ploiești) nota 9.

BĂCAUANILOR NU LE-A PRIIT NICI MAREA

Veniți pe litoral sub o nouă titulatură, băcăuanii au etalat aceleași vechi maniere ale jocului lor în deplasare, acolo unde n-au reușit, încă, măcar un punct. După ce în min. 4 Tufan întoarce spectaculos o minge peste Nedelcu și Ghiță, deschizînd scorul, moldovenii au două mari ocazii care ar fi putut oferi partidei alte dimensiuni. Numai că, în min. 12 Pană „bîlbîie” o minge, singur în careu, iar în min. 18 după bara lui Vătafu, Sorin Aram ezită să reia de la numai 6 m. Dar cum fundașii Băcăului fac simplă figură sau antijoc (Velicu), urmează asediul lui Ghiță, „bombardat” consecutiv (min. 24, 25, 31, 32), și învins în min. 37. Atunci Velicu mai face un fault, la lovitură liberă executată bine de Kallu, Oprea se înalță, și fixează, cu... capul, scorul reprizei.

În primele 10 minute, de după pauză, curg goluri multe, patru la număr, și conturile se încheie. Patru goluri în următoarea repriză: în min. 48 Kallu găsește un culoar pentru Badea, la 18 m de poartă; Daniel Ene reduce handicapul curînd (min. 51) reluînd din apropiere; peste un minut însă Ologu nu iartă gafa lui Nedelcu, în careu, și înscrie printr-o piciorulea lui Ghiță; în min. 55, Sorin Aram reușește încă o centrare distinsă și tot Daniel Ene, vîsînd la titlul de golgeter, realizează ultimul gol al partidei. (MIRCEA M. IONESCU)

La tineret-rezerve: 1-0 (0-0)

AU MARCAT: N. Constantinescu (din 11 m.).

FARUL: Popa — Mustafa (Zătescu), N. Constantinescu, Corendea, Ghiță — Radu, Kallu II — Ghiță, Geambazu, Vanea (Ionescu), Grămășteanu.

S. C. BACĂU: Blizbac (Fugaclu) — Maghiar, Bogdan, Constantin, Naumiceff — Ghica, Tănăsescu (Flichi) — Mioe, Pruteanu, Neumayer, Gall.

ARBITRU: Stăvru Nicolau (Constanța).

U.T.A. - C.F.R. TIMISOARA 6-0(1-0)

AU MARCAT: Petescu (min. 23), Axente (min. 49 și 64), Dumbrăanu (min. 57 și 72) și Sima (min. 70).

STADIONUL U.T.A., teren bun, timp rece, spectatori aproximativ 5 000.

U.T.A.: Gornea 8 — Călin 8, Lereter 7, Pojoni 8, Broșovschi 8 — Petescu 7, Axente 10, Domide 8 — Dumbrăanu 9, O. Demărovski 5 (min. 66: Sima 7), Fl. Dumitrescu 7 (min. 80: Schiopu).

C.F.R.: Korek 4 (min. 67: Gaboras 6) — Donca 4, Mehedințu 4, Pirvu 4, Speriosu 5 — Hergane 5, Chimiuc 7 — Cloroparu 4 (min. 52: Manelache 4), Bojin 5, Nestorovici 4, Pănic 5.

ARBITRU: Alexandru Pirvu (București), nota 9.

ȘI U.T.A. A LOVIT NECRUȚĂTOR!

Timișorenii reușesc să mențină echilibrul disputei doar 20 de minute. Apoi, după splendida lovitură de cap a capitanului campionilor, transformată în gol, U.T.A. se dezlanțuie, atacă debordant, cu o furie dezarmantă pentru orice adversar, și numai imprecizia în șuturi a atacanților ei face ca tabela de marcat să rămînă fixată, pînă la pauză, doar la fragilul scor de 1-0. Patru minute după reluare însă, la un șut nevinovat al lui Axente, Korek scapă mingea în poartă, devenind în acest fel marcel gafeur al meciului. Greșala lui spulberă brusc și ultimele speranțe ale coechipierilor; în rîndurile echipei timișorene își face loc cel mai periculos dușman; deingoladă. Axente, Domide, Dumbrăanu, Fl. Dumitrescu, Sima profită și lovesc cu precizie matematică, combinațiile lor, pigmentate cu driblinguri, fente și curse spectaculoase se încheie cu goluri, unul mai frumos ca altul. Gaboras tremură în poarta sa de teama suturilor violente, în timp ce în partea opusă a terenului, Gornea tremură de... frig, rugîndu-și apărătorii să-i mai dea cîte o minge acasă pentru a se încălzi! Ferovarii au avut o singură ocazie în tot meciul, ratată de Chimiuc în min. 10! (LAURENȚIU DUMITRESCU)

La tineret-rezerve: 1-0 (1-0)

AU MARCAT: Kun II.

U.T.A.: Bătrîna — Drăucean, Rusu, Schep, Popovici — Moț, Tușa — Liurcă, Kun II, Naghi, Pfeifer (Dobă).

C.F.R.: Tatar — Hanganu, Botos, Popovici, Bocșa — Gordana, Brînda — Balogh, Ghica, Marks, Periatu.

ARBITRU: Iacob Lăcătuș (Arad)

DINAMO-STEFAUA 3-0(2-0)

AU MARCAT: Sălceanu (min. 41), Nunweiller (min. 42) și Dinu (min. 67).

STADIONUL „23 August”, teren bun, timp frumos, spectatori 25 000. DINAMO: Constantinescu 8 — Cheran 7, Stoc-

nescu 8, Dinu 9, Deleanu 7 — Mustăța 8, Radu Nunweiller 10 — Sălceanu 7, D. Popescu 7, Dumitrache 8, Lucescu 6.

STEFAUA: Suciu 4 (min. 75: Purcaru) — Cristache 5, Sătmăreanu 6, Ciugarin 6, Vigu 7 — Dumitriu III 5 (min. 60: Naom 5), Ștefănescu 6 — Pantea 6, Tătaru 6, Iordănescu 5, Manea 4.

ARBITRU: Gh. Lămona (București), nota 9.

TREI GOLURI DE CLASĂ

„Derbiul reabilitărilor”, așa cum bine l-a numit un spectator, a corespuns doar parțial. Și anume, mai mult prin frumusețea celor trei goluri înscrise și mai puțin prin aspectul spectacular al partidei. Jocul a început în ritm de vals, ambele echipe acționînd cu o vădită prudență. Mingea a fost menținută multă vreme la mijlocul terenului transmisă exagerat de mult pe toată lățimea lui cu rare intenții ofensive. Prima ocazie ratată am notat-o abia în min. 27 cînd Sălceanu a reluat din volă, de la cîțiva metri, mult peste poartă. În min. 40 este rîndul lui Tătaru să irosească o mare ocazie, șutînd din apropiere în portarul Constantinescu. Abia degajată, mingea este prelucrată de Doru Popescu, o pasă precisă la Sălceanu, un șut sec din interiorul careului și scorul este deschis. Era în min. 41 și Dumitrache părăsise terenul resimțîndu-se în urma unei ciocniri cu Ciugarin. Cînd avea să reintre, scorul era de 2-0 căci Radu Nunweiller (min. 42), printr-un șut imparable de la 18 m, a profilat victoria dinamoviștilor. După pauză riposta militarilor, mai aproape de realitate, ridică cota valorică a întrecerii, dar fără reușită căci atacanții Stelei nu sînt capabili să finalizeze. În min. 67 Dinu își croiește cale liberă spre careul advers și, de la 30 m, gîtează năpraznic, la semikălfime, perfectînd scorul final. (GEORGHE NERTEA)

La tineret-rezerve: 1-0 (1-0)

AU MARCAT: Petre Victor.

DINAMO: Cavai — Petrică, Dobru, Drăgan, Răutu — Enache, Ștefan — Mihailache, Petre Victor (Lăbuș), Batacliu, Gungiu (Deacu).

STEFAUA: Hagiolgiu (Gabriel) — Grigore, Deheleanu, Sames, Jantovan — Tepeșu, Barangea — Covaci, Alenei (Gheorghe), Muțescu, Șumalanschi.

ARBITRU: Gh. Popovici (București).

DIVIZIA NAȚIONALĂ „A” ● ETAPA A 8-a

UN RECORD DE GOLURI, CU DOUĂ FAȚETE

● Înaintașii s-au dezlănțuit, dar apărările? ● Năsturescu — Codreanu redivivus! ● R. Nunweiler și compania n-au lăsat speranțe echipei Steaua ● Ultima repetiție înaintea retururilor Cupelor europene: DINAMO BUCUREȘTI — U.T.A., MECI DE MARE ATRACȚIE ȘI „U” CRAIOVA — STEAUA, MECIUL REABILITARILOR.

Iată că după etapa precedentă, caracterizată ca agitată, cea de duminică a fost destul de „cuminț”. Gazdele și-au luat în încredință „partea leului”, clasamentul nu a suferit modificări esențiale, arbitrii nu au mai dat decizii cronate, care să furnizeze subiecte „controversate”, iar jucătorii, cu foarte mici excepții, s-au încadrat în nota spiritului de sportivitate.

A frapat însă în mod deosebit scăderea numărului spectatorilor din tribune. Să fie de vină oare timpul friguros, sau mai degrabă aceea miercuri nefastă din Cupele europene? Nu e exclus ca acel bilanț de 0-10 să fi îndemnat la „divorțuri” temporare, „spectatori — arenă”. Oricum cifrele îndeamnă la meditație: în alte ediții ale cupajului bucurestean Rapid—Progresul, Dinamo—Steaua stadionul „23 August” era luat literalmente cu asalt. Duminică, circa 25.000 de spectatori au semnat „condica de prezență”, la Arad campioana țării a jucat doar în fața a 4.000 de suporteri. Și exemple s-ar mai putea da. Se pare totuși că influența cea mai serioasă a avut-o până la urmă televizarea partidei Dinamo—Steaua, ceea ce ar putea decide din nou discuția despre oportunitatea transmiterii în direct a fotbalului pe micul ecran. Dacă cluburile au acceptat acordul intervenit ulterior le privește. Ele își cunosc mai bine interesele financiare. Nouă ne rămâne însă a sublinia acea notă de tristețe, dacă o putem numi așa, pe care au lăsat-o unele stadioane la meciurile DIVIZIEI A de duminică. A fost ca și la un spectacol de teatru unde actorii ar juca în fața unei săli aproape goală...

Dar să revenim la alt aspect al etapei. Atacantul s-au dezlănțuit, marcând 31 de puncte. Apetit lor de gol a stabilit recordul absolut al campionatului, ceea ce nu-l de loc rău. Îl aplaudăm cu anumite rezerve însă, deoarece cifra în sine relevă și o altă fațetă a jocurilor de duminică: subreziența apărărilor echipelor invinse, disproporția evidentă în ce privește replica dată în teren de echipele oaspe. Iată ce ne reține să facem aprecieri măgulitoare privind nivelul tehnic spectacolar al partidelor.

Citeva considerații din cuplajul bucurestean „capul de afis al etapei”. Plusul de experiență al jucătorilor rapidiști, activitatea laborioasă a celor două „veeterane” extreme ale Gulestului (Năsturescu, Codreanu) au decis de la început soarta Progresului. Firava linie de atac a echipei din str. dr. Staieșevici n-a putut străpunge cea înai bună apărare a campionatului nostru care are la pasiv, după opt jocuri, numai patru goluri! Cit privește pe Dinamo, cu trio-ul Dumițăre — R. Nunweiler — Dinu, într-o dispoziție excelentă de joc, cu compartimente ce anunță găsirea acelei formule de echilibru, ea nu a lăsat prea multe speran-

te eternei sale rivale — echipa Steaua. Elevii antrenați de cuplul Covaci—Onisie pot invoca momentul psihologic al partidei-cind Tătaru, la 0-0, a ratat incredibil. A fost desigur un moment favorabil, dar în același timp neobligatoriu de a-l considera suficient de durabil în desfășurarea partidei. De ce? Pentru că adversarul s-a dovedit de departe mai incisiv, mai organizat, mai lucid, mai stăpîn pe situație: pe cînd Steaua n-a făcut altceva decît să se redescopere marile ei carente: o apărare vulnerabilă care a încasat în ultimele trei partide (două de campionat și una în Cupa cupelor) nouă goluri: o linie de mijlocasi nepuțincoasă de a stăpîni mijlocul terenului, de a deposeda, de a construi; în sfîrșit, o linie ofensivă marcată cu imense semne de întrebare.

Nu se poate! Ceva se întîmplă cu această formație fruntasă care nu reușește să pășească pe drumul unei ascensiuni la care aspiră de cîțiva ani...

Din meciurile disputate în provincie reținem lecția usturătoare administrată la Petrosani de fostii săi elevi „argesanului” Titus Ozon, revirimentul ploieștean și în același timp regresul echipei brașovene, ambția Farului de a adînci complexul jucătorilor în deplasare ale băcăuanilor. Constanta C.F.R.-ului din Cluj în a învinge pe „U”, dificila victorie ieseană, dar deplin meritată, în ultimul sfert de oră al partidei. În sfîrșit U.T.A. a realizat un ușor „galop de sănătate” în compania timișorenilor, aruncîndu-le acestora o mare greutate în balanța ce înclină spre retrogradare.

Și acum să așteptăm jocurile etapei viitoare, etapa confirmărilor sau infirmărilor evoluțiilor de duminică.

Pe primul plan, firește, se situează meciurile ce le susțin formatele angajate miercuri viitoare în returul cupelor europene, un fel de repetiție generală: Dinamo București—U.T.A. și Universitatea Craiova—Steaua.

În timp ce în jocul de la Craiova combatantele vor căuta să nu piardă contactul cu plutonul fruntas, partida de la București, un adevărat derbi al campionatului, are în plus miza sporirii șanselor la sefia clasamentului pentru sezonul de toamnă. O victorie dinamovistă i-ar putea detașa pe acestia de restul următorilor, în timp ce o înfrîngere i-ar putea readuce pe arădeni în poziția întâi. Făcînd abstracție de meciul de la Cluj (C.F.R.—Politehnica) celelalte, ce vor avea loc la Bacău, Pitești, Brașov, Timișoara, Craiova și București (Progresul—Petrolul), se vor desfășura sub deviza: „Reabilitare în fața propriilor suporteri”. Rămîne de văzut dacă și oaspeții se vor dovedi politicoși în asemenea împrejurări...

Stelian TRANDAFIRESCU

● Duminică dimineața Tufan și-a permis, foarte discret, o erată la etapa a VII-a:

— În presă a apărut că Oprea a înscris pentru Farul, în meciul cu Petrolul. În realitate, eu am fost autorul golului. Trebuie să înscris o dată și eu Sport Club Bacău pentru a apărea printre marcatori.

Și Tufan a înscris duminică primul gol al Farului.

● În ziua jocului cu Universitatea Craiova, Moldoveanu, extrema stîngă a studenților ieșeni, a împlinit 27 de ani și a înscris cu acest prilej să înscris un gol în minutul corespunzător anilor aniversați. Și nu se poate spune că nu s-a ținut de cuvînt, chiar dacă în momentul realizării, promisiunii cronometrul indica minutul 72, adică citra exact inversă.

● Pantea, extrema dreaptă a echipei Steaua, nu s-a ridicat peste valoarea celorlalți atacanți militari, dar nici nu s-a situat sub evoluția colegilor de linie. Cu toate acestea, la sfîrșitul meciului i s-a adus unele reproșuri în legătură cu „absența” lui din joc. Ne întrebăm care dintre ceilalți înaintași au fost prezenți în meciul cu Dinamo? Toți. Dar numai cu numele și fizicul...

● Arbitrul Lacatoș a viciat rezultatul partidei dintre echipele de tineret rezervă ale U.T.A.-ei și C.F.R. Timișoara. Kun II a înscris dintr-o evidentă poziție de ofsaid. În același timp, în repriza secundă, oaspeții au marcat un gol perfect valabil pe care arbitrul l-a anulat însă fără nici un motiv întemeiat. Ce sancțiuni merită Lacatoș și tîșierii lui?

● Cam prin minutul 70 al meciului de la Ploiești, Dîncuță a fost ușor faultat de către un apărător brașovean, cîzînd la pămînt. Simulînd o accidentare gravă, el a solicitat intervenția medicilor care de urgență s-au prezentat „la locul accidentului”. În același moment, Grozea se pregătea să execute lovitură liberă acordată, dar Dîncuță fără să mai aștepte intervenția medicilor... și-a adus amîna la brusc că nu are nimic și-a rupt-o la fugă spre capul advers în hazul spectatorilor și spre deziluzia disipolilor lui Esculap. Un gest care, evident, nu-l onorează.

● În meciul de la Constanta cel mai operativ medic a fost... arbitrul partidei, dr. Emil Vlaicu-Iescu. Cînd Badea și Ologu au rămas întinși pe gazon, în urma unor lovituri, primul ajutor (și foarte eficient) a fost acordat de doctorul din teren.

● Vasile Ianul este fără îndoială cel mai adulat fotbalist de la Politehnica Iași. Lucru pe deplin justificat dacă ținem seama de contribuția decisivă a acestuia la fiecare dintre succesele formației ieșene ca și de conduita sa sportivă exemplară. Proaspăt student al Facultății de drept și în perspectiva apropiată fericit tată, Ianul pregătește în prezent asaltul decisiv al naționaliei. Antrenorii loturilor reprezentative au toate motivele să-și arunce privirile și în cîreul Politehnicii Iași.

● Imediat după jocul de la Constanta lotul Faru-

lui a plecat în comuna Kogălniceanu. Acolo avea nuntă Caraman (fapt pentru care n-a jucat duminică) și coechipierii săi i-au promis sărbătorirea evenimentului, printr-o victorie.

CONFIDENȚE ● CONFIDENȚE

● Deși rezervă, Nuțu spunea la sfîrșitul meciului cu Steaua: „Regret că nu am putut să particip la această splendidă victorie decît cu gîndul. M-a bucurat nespun de mult jocul băieților, dar, în același timp mă gîndesc cu tristețe că va fi foarte

greu să mai prind colipa. În locul cui să joc?”.

● Sîtiți că numai pe stadionul din Arad tabela de marcat rămîne... impasibilă la scorurile înregistrate în partidele de tineret-rezerve? Așa se face că spectatori veniți mai tîrziu la meciul din deschidere se întrebă unul pe altul: cit e scorul? Este o situație care dă nule datorită indifferenței gospodarilor stadionului U.T.A.

fat că este înăpîi de joc ca urmare a unei accidentări suferite în zilele precedente.

● La Universitatea Craiova se anunță, pentru jocul cu Steaua, un eveniment pe care iubitorii fotbalului din Cetatea Băniei îl așteaptă cu emoție și nerăbdare: reîntrirea în centrul liniei de fundași a lui Tulică Popa, după o întrerupere competițională de aproape un an.

● Partidele echipelor de tineret sînt conduse de arbitri din orașul formației gazdă. Ceea ce însă nu înseamnă că pot fi admise rabaturi la capitalul echitate. La Constanța însă victoria echipei gazdă a fost facilitată de un gol din 11 m, penalti acordat mult prea ușor de... arbitrul gazdă, Stancu Nicolae. Ceea ce nu scuză însă nici logosul nervos de după meci, al antrenorului băcăuan C. Rădulescu.

PETROȘANI — Libardi sare mai înalt decît Vlad, dar în ajutorul acestuia din urmă s-a angajat portarul Niculescu

Foto: S. BAKCI

CLASAMENTUL GOLCETERILOR

- 5 GOLURI: Adam („U” Cluj);
- 4 GOLURI: D. Georgescu (Progresul), Tătaru II (Steaua), Pană (S.C. Bacău), D. Ene (S.C. Bacău);
- 3 GOLURI: Lupulescu (Politehnica), Caraman (Farul), Bojin (C.F.R. Timișoara), Doru Popescu (Dinamo), Goleac (Politehnica), Caperman (Politehnica), Barbu („U” Cluj),
- Grozea (Petrolul), Dîncuță (Petrolul), Libardi (Jiul), Tufan (Farul), Oprea (Farul), Axente (U.T.A.), Moldoveanu (Politehnica);
- 2 GOLURI: Donide (U.T.A.), Pescaru (Steagul roșu), Petruț (Petrolul), Rădu (F.C. Argeș), Pantea (Steaua), Manca (Steaua), Vătafu (S.C. Bacău), — 1 pen., Frăliță (F.C. Argeș), Velicu (S.C. Bacău), Dumitrache (Dinamo);
- 1 pen., Kalló (Farul), Iordănescu (Steaua), Anoa („U” Cluj), Obicimenca („U” Craiova), Soe (C.F.R. Cluj), Sălcănu (Dinamo), Nunweiler VI (Dinamo), Dinu (Dinamo), Petrescu (C.F.R. Cluj), O. Ionescu (C.F.R. Cluj), I. Constantin (Jiul), Badea (Farul) — 1 pen., Dumbreanu (U.T.A.), Sima (U.T.A.).

ETAPA

VIITOARE

F.C. ARGEȘ — FARUL, DINAMO — U.T.A., C.F.R. CLUJ — POLITEHNICA, „U” CRAIOVA — STEAUA, SPORT CLUB — „U” CLUJ, C.F.R. TIMIȘOARA — RAPID, STEAGUL ROȘU — JIUL, PROGRESUL — PETROLUL

PRONOSPORT

1. F.C. Argeș—Farul 1
2. C.F.R. Cluj—Pol. Iași 1
3. S.C. Bacău—„U” Cluj 1
4. C.F.R. Tim.—Rapid 2
5. St. roșu—Jiul 1
6. Progresul—Petrolul 2
7. Brescia—Atalanta 2
8. Catanzaro—Palermo 2
9. Livorno—Perugia 1
10. Mantova—Reggina 1
11. Massese—Pisa 2
12. Modena—Novara 2
13. Monza—Taranto 2

CLASAMENTUL LA TINERET — REZERVE

1	DINAMO București	8	6	2	0	16	—	4	14
2	„U” Cluj	8	6	1	1	18	—	8	13
3	PETROLUL Ploiești	8	6	1	1	14	—	7	13
4	STEAUA București	8	5	1	2	13	—	7	11
5	SPORT CLUB Bacău	8	3	3	2	17	—	9	9
6	PROGRESUL Buc.	8	4	1	3	14	—	11	9
7	STEGUL ROȘU Iv.	8	3	2	3	11	—	15	8
8	F.C. ARGEȘ Pitești	8	3	1	4	12	—	14	7
9	POLITEHNICA Iași	8	3	1	4	10	—	12	7
10	RAPID București	8	3	0	5	13	—	12	6
11	„U” Craiova	8	1	4	3	9	—	11	6
12	FARUL Constanța	8	3	0	5	8	—	13	6
13	C.F.R. Timișoara	8	2	2	4	6	—	11	6
14	JIUL Petroșani	8	2	1	5	8	—	16	5
15	U.T. Arad	8	1	3	4	8	—	17	5
16	C.F.R. Cluj	8	1	1	6	5	—	13	3

CLASAMENTUL	Puncte	MECIURI			GOLURI			Diferența
		ACASA	AFARA	TOTAL	ACASA	AFARA	TOTAL	
1. DINAMO București	12	5	3	11	3	2	10	+7
2. U.T.A. Arad	11	4	4	0	4	1	2	+9
3. POLITEHNICA Iași	10	4	3	1	0	4	1	+4
4. RAPID București	10	5	3	2	0	2	1	+3
5. PETROLUL Ploiești	10	5	4	1	0	3	1	+2
6. FARUL Constanța	10	5	4	1	0	3	1	+1
7. „U” Craiova	9	3	3	0	0	1	1	-2
8. STEAUA București	8	5	3	1	0	2	1	0
9. STEAGUL ROȘU	8	3	2	1	0	5	1	-3
10. „U” Cluj	7	5	3	1	0	0	3	+1
11. JIUL Petroșani	7	5	3	1	0	0	3	-1
12. C.F.R. Cluj	7	4	2	1	0	3	1	-4
13. SPORT CLUB Bacău	6	3	3	0	0	5	0	+2
14. PROGRESUL București	6	5	2	2	1	0	3	-4
15. F. C. Argeș Pitești	5	4	1	2	1	0	3	-5
16. C.F.R. Timișoara	2	4	1	0	3	4	0	-10

CRIZA POSTURILOR DE FUNDAȘ DREAPTA ȘI EXTREMA

Prima parte a actualei ediții a campionatului a trecut de jumătatea sa și se pare că de abia de acum înainte începe perioada cea mai grea a acestui sezon competițional de toamnă, în cadrul căruia un loc important îl ocupă dificila confruntare de la Cardiff cu reprezentativa Țării Galilor.

În general, după consumarea a opt etape de campionat, se poate spune că formațiile noastre de club au ajuns — cu mici excepții — la soluții stabile de echipă, titularizarea jucătorilor pe posturi este un fapt aproape împlinit, iar la nivelul reprezentativelor naționale alcătuirea loturilor — și în primul rând a lotului A — s-a realizat fiind seama atât de valoare cât și de forma sportivă. Mai mult chiar, se poate anticipa — în ciuda faptului că până la jocul de la 11 noiembrie mai sînt două săptămîni — și o formație probabilă. Cu două mari semne de întrebare însă, vizînd — așa după cum a ieșit în evidență cu ocazia întîlnirii cu Finlanda și a

comportării jucătorilor în campionat — două dintre posturile echipei, socotite deficitare în prezent: acela de FUNDAȘ DREAPTA și EXTREMA DREAPTA.

Plecînd de la aceste realități și în același timp necesități stringente privind problemele actualei reprezentative, ne-am propus, cu prilejul desfășurării celei de-a opta etape de campionat, efectuarea unui sondaj de opinii pe această temă, în cadrul căruia — fără pretenția de a impune anumite soluții — am consultat păreri (și aici constă de fapt originalitatea operațiunii în speță) jucătorilor care acționează, în echipele noastre divizionare, pe posturi de adversari direcți ai fundașilor și ai extremelor dreapta.

Vom avea prilejul să ascultăm, așadar, aprecierile — după noi, destul de competente — ale celor 16 extreme stînga și a celor 16 fundași stînga divizionari A care vor răspunde mai jos întrebării: „Care dintre adversarii direcți considerați că v-a creat cele mai multe probleme în jocurile de campionat?”

ȘI, TOTUȘI, SĂTMĂREANU... DAR POP

Au cuvîntul extremele stînga care vor vorbi despre fundașii dreapta:

LUCESCU (Dinamo): „Pentru mine, petrolistul Gruber reprezintă tipul cel mai incomod de fundaș. Și aceasta pentru faptul că joacă în forță, execută marcajul sever, deosebit de corect prin alunecare. Într-un cuvînt, este greu de depășit.”

DUMITRESCU (U.T.A.): „Sătmăreanu a fost și continuă să rămînă un adversar extrem de tenace. Avînd o mare experiență competițională, el își poate permite să mențină în echilibru duelul cu orice atacant. De altfel, de cînd joc în Divizia A, fundașul stelist mi-a pus cele mai multe probleme. Și ca să-l pot depăși am fost obligat să depun eforturi aproape duble în comparație cu jocurile împotriva altor fundași laterali dreapta.”

MOLDOVEANU (Politehnica): „Sătmăreanu mi-a inspirat întotdeauna respect ca adversar direct. M-au impresionat întotdeauna la el statura atletică, atacurile de deposedare în forță — dar corecte — siguranța interceptărilor și maturitatea competițională.”

CODREANU (Rapid): „În ciuda unei fluctuații de formă înregistrată în ultima vreme, tot Sătmăreanu rămîne — după părerea mea — cel mai bun fundaș dreapta divizionar, capabil să se achite în cele mai bune condițiuni obligațiilor acestui post.”

GROZEA (Petrolul): „Îl consider pe Ivănescu cel mai dificil dintre adversarii întîlniți. Brașoveanul are o deosebită forță de percute, o bună orientare în teren, și un șut impresionant. Păstrez, de asemenea, o bună impresie despre jocul lui Sătmăreanu care, sînt convins, că traversează, în prezent, o perioadă de depresiune psihică.”

KALLO (Farul): „Ivănescu rămîne pentru mine cel mai greu de depășit dintre toți fundașii împotriva cărora am jucat. Motivul? Are mare viteză de deplasare, se repliază cu rapiditate, pasează bine și, mai ales... am impresia că-mi cunoaște cel mai bine jocul și mă neutralizează.”

BĂLAN (Universitatea Craiova): „Categorie Sătmăreanu! Are o tehnică bună individuală și joacă foarte ofensiv. De altfel, această manieră de acțiune a lui mă obligă pe mine să vin destul de des înapoi pentru a-l urmări în intențiile sale de atac și, evident, că în asemenea condiții mă solicită mai mult, mă obosește și-mi reduce potențialul ofensiv pentru situațiile cînd inițiativa trece de partea echipei mele.”

MANEA (Steaua): „Rapidistul Pop este cel mai dificil adversar pentru mine. Mă incomodează fizicul său (mic de statură și robust), dublat de o serie de calități fizice deosebite: viteză de reacție, detență, forță. Și încă ceva. Pop este unul dintre acei fundași care te sufocă cu marcajul său strict.”

GYORFI (Steagul roșu): „Nu cunosc decît doi fundași de valoare printre adversarii direcți întîlniți de mine în campionat: Cheran și Sătmăreanu. Și poate că vă surprinde dacă vă spun că dintre aceștia Cheran mi se pare, totuși, mai dificil datorită faptului că este deosebit de dîrz, cînos chiar, extrem de rapid, bun acroșer și de o mobilitate enervantă.”

BARBU (Universitatea Cluj): „Nu-mi e teamă de nici un fundaș dreapta din țară în afară de... Crețu. Din fericire cu acesta mă întîlnesc în mod direct doar la antrenamente. În ceea ce privește faptul că a jucat atît de slab în partida cu C.F.R. Cluj, eu îl consider un simplu accident.”

NAIDIN (Jiul): „Ca adversar direct, Pop reprezintă pentru mine jucătorul cel mai incomod. Modul lui de acțiune (marcaj om la om pe tot terenul) ca și tehnica deposedării prin alunecare mi-au făcut în partidele de campionat multe zile grele. M-au scos din mină, pur și simplu.”

PETRESCU (C.F.R. Cluj): „Prefer să caut mingea în diverse zone ale terenului și de aceea contactele mele directe cu fundașii dreapta apar sporadic într-un meci. O excepție o constituie Pop de la Rapid pe care-l socotesc un adversar greu de depășit, pentru că are mari disponibilități (viteză, intuiție, tehnicitate) de a se adapta cu ușurință la maniera mea de joc.”

FLOREA (Sport Club Bacău): „Pentru un tînar ca mine care-și numără pe degete meciurile în prima divizie este destul de greu să analizez fundașii campionatului. Am jucat împotriva lui Sătmăreanu, dar cel mai dificil adversar întîlnit a fost petrolistul Gruber care nu te lasă niciodată să intri în posesia mingii.”

SANDU MIRCEA (Progresul): „Cunosc destul de puțîn fundași din prima divizie și... reciproc. Totuși, Cheran de la Dinamo mi s-a părut

un adversar de valoare. Cred că îl urmează pe Sătmăreanu în clasamentul fundașilor noștri dreapta.”

JERCAN (F.C. Argeș): „Pop reușit pînă acum să mă țină cu mai bine. În fața lui aproape nicio dată nu mi-am făcut jocul, pentru că de fiecare dată pare că mi-a ghicit intențiile, iar prin riposta lui ofensivă, m-a obligat de multe ori să urmăresc în propria mea jumătate de teren, într-un du-te-vino obsedant și obositor.”

PANICI (C.F.R. Timișoara): „Nu am jucat prea mult în această toamnă. Totuși, Ivănescu m-a pus cel mai bine la respect dintre adversarii pe care i-am întîlnit. Efectiv n-am reușit să trec decît o dată sau de două

JUCĂTORII CU
RĂSPUND LA
O ANCHETĂ
INEDITĂ

DOUĂ E

În continuare să inserăm cuvîntul fundașilor stînga divizionari. Subiectul în discuție: adversarii lor direcți din campionat, extremele dreapta.

BROSOVSCHI (U.T.A.): „Uită-te-nu pentru că are o mare viteză de reacție, știe să joace în forță, a-largă mult.”

STEFAN (Rapid): „Am văzut multe meciuri de pe tîșă. Tocmai de aceea și cu rugămintea de a nu fi socotită o subiectivitate, eu cred în Năsturescu. Se prezintă într-o excelentă dispoziție de joc.”

VIGU (Steaua): „Năsturescu. Adversar dificil, insistent, atacă fundașul de parcă ar fi el însuși apărător. Are demaraj bun, preferă pătrunderile prin învîluire pe latura terenului. Viteza bună, fente, schimbări de direcție care te dezorientează.”

BILAN („U” Craiova): „Broșovschi. Foarte tehnic, derutant, schimbă ritmul de joc des și variat. Este greu de ținut pentru că joacă colectiv, pasează repede, „stă bine” pe picioare, protejează mingea și nu ezită să se angajeze, dar nu și periculos.”

DELEANU (Dinamo București): „De cite ori joc împotriva lui Năsturescu, 7-le rapidist îmi pune probleme. Calitatea lui de bază? Protejează perfect balonul, încît la un moment dat ai impresia că fac corp comun.”

PLESA (Farul): „Un fost coechipier a reprezentat în campionatul acesta cel mai mare pericol pentru mine. E vorba de Sorin Avram, jucător cu viteză, care știe să pătrundă în forță și să centreze excelent. Să

PLOIEȘTI. Secvență din „Filmul emoțiilor” lui Adameche foarte solicitat de Grozea, Dincă et co. Foto: I. POPESCU

Condiția antrenorului este uneori îngrată. Duminică am fost la Petroșani, în orașul de numele căruia se leagă o împlinire profesională, consacra mea ca antrenor. La cîrma altei echipe, nu puteam descinde în Petroșani decît cu dorința legitimă de a smulge adversarei noastre un punct. Cunoșcînd mai bine ca oricare altul calitățile și defectele „Jiului”, îndrăznisem să mă gîndesc și la o posibilă victorie. Vis îndrăznit desigur, dar nu imposibil de realizat. De prisos să mai amintesc aici că meciul avea o miză importantă izvorînd din poziția egală în sîraca zestre de puncte acumulată pînă la data întîlnirii. Egale în puncte, dar, avea să se dovedească, diferențiate în forma de joc și ambiție, sportivă.

Într-un fel, întîmplarea de a juca împotriva foștilor mei elevi a reprezentat un atu. O ciudată simetrie (căci și antrenorul „Jiului”, I. Bălanescu, pregătise un antidot împotriva foștei sale echipe) a anulat însă acest avantaj teoretic.

De partea F. C. Argeșului era tehnicitatea superioară și o mai mare abilitate în manevrarea jocului. Cunoșcînd bine posibilitățile „Jiului”, am mizat mult pe capacitatea actuală mele echipe de a domina mijlocul terenului. Ținerea excesivă a mingii în zona neutră de joc ar fi temperat elanul adversarei, i-ar fi

TITUS
OZON

COMENTEAZĂ

individualizate. El trebuia supravegheat și controlat în orice porțiune de teren s-ar fi aflat. Dar socotelile de acasă...

Mijlocașii noștri au jucat foarte slab. Ei nu au păstrat mingea de loc, debarasîndu-se prîpît de balon, au invitat de fapt la inițiativă pe partenerii lor. Pre-purgel a pierdut treptat și definiția duelului cu Libardi și astfel frînele jocului au trecut mai ușor decît se aștepta în mina jucătorilor gazdă. M-am temut de potențele fizice superioare ale fotbalistilor de la „Jiul” în condițiile eșuării planului nostru tactic, adversarii și-au impus nestingheriți arma lor. I-a ajutat și terenul moale, slaba știință a apărătorilor noștri de a

Deficiențele noastre au trezit apetitul învingătoare pentru un fotbal de calitate. Dar să dăm Cezarului ce-i aparține: Jiul a făcut o a doua repriză de valoare, perioadă de timp în care formația a atins curba de vîrf a potențialului de care dispune.

Meciul acesta s-a desfășurat într-o conjunctură aparte: a lipsit din teren Dobrin, pe care l-am sancționat după meciul de pregătire de la Tg. Jiu pentru neîncredere în programul echipei și atitudine necuviincioasă. Aliața cu paharul l-a împins pe Dobrin în greșală și i-a impus tributul suspendării. Întrebarea se pune dacă prezența sa în teren ar fi schimbat în bine cursul jocului. Nu ezit să afirm că la

LA PETROȘANI, FĂRĂ DOBRIN

dereglat mecanismul tactic, ne-ar fi permis declanșarea unor atacuri incisive cu șanse de gol. Îl desemnasem pe Prepurgel ca să-l anihileze pe Libardi. Indiferent de formă (și duminică și-a regăsit-o la dimensiunile caracteristice), Libardi rămîne un util conducător de joc pentru „Jiul” și neutralizarea sa stîrbește din capacitatea întregului ansamblu. Pentru Ion Constantin, desemnasem sarcini ne-

se dubla, aportul minim al înaintașilor (exceptîndu-l pe lăncu, cel mai activ dintre ei) care nu aveau altă grijă decît să scape cît mai repede de minge. În condițiile acestea, o apărare suprasolicitată și cu defectele amintite nu putea ține piept de o manieră forte. A mai survenit și accidentarea lui Niculescu care ar fi putut, cred eu, limita proporțiile scorului. Într-un cuvînt, a fost cel mai slab joc al echipei din actualul campionat.

pregătirea acumulată (continuă să fie comod la antrenamente) Dobrin n-ar fi dat la Petroșani un randament pe măsura posibilităților. Nu s-ar fi distins în relief cînușul al formației, care repet a făcut un meci slab.

Jiul a jucat cu dăruire de frica celor cinci puncte acumulate. Noi am rămas tot cu cinci puncte, motiv de mobilizare suplimentară. Meciul cu Jiul a însemnat o pildă și o lecție aspră.

ITATE:

DREAPTA

IL TALONEAZĂ

ori de el, Fundaş ofensiv prin excelență, brașoveanul își pune probleme dintre cele mai dificile și în această ipostază nespecifică postului său.

Și acum să încercăm să recapitulăm opiniile extremelor stînga și, pe această bază, să întocmim un clasament al adversarilor lor direcți — fundașii laterali dreapta: SATMAREANU (5 voturi); POP (4); IVANCESCU (3); GRUBER (2); CHERAN și CREȚU (1).

cum constat, poate că ar trebui urmărit Uifăleanu — are o excelentă dispoziție de joc clujeanul. După opinia mea, jucătorul care îi pune cele mai multe probleme rămîne tot Dembrowschi".

SERIOSU (C.F.R. Timișoara): „Niță, Nici nu vă închipuiți cîtă bătăie de cap, cîte dificultăți mi-a făcut jucătorul craiovean în prima etapă a campionatului. E un bun tehnician, dribleur excelent. M-a cam întors atîncei pe toate părțile".

Configurația celui de al doilea clasament, cel al extremelor dreapta, ar arăta — în conformitate cu opiniile adversarilor lor astfel: SORIN AVRAM și NASTURESCU cîte 4 voturi; UIFĂLEANU și EM. DEMBROWSCHI (3); NIȚA și PANTEA (1).

BUCUREȘTI. Sălceanu, strecurat în careul advers, reia spre buturile lui Suciu, dar mingea nu va poposi în plasă. Il urmăresc, de la stînga la dreapta, Sălceanu, D. Popescu, Lucescu, Cristache.

Foto: O. VIRGIL

NUMERELE 4 ȘI 11 DIN DIVIZIA A

CARE VĂ ESTE CEL MAI

DIFICIL ADVERSAR DIRECT?

EXTREME DIN „VECHEA GARDĂ”

nu uităm că el a fost cîndva extremă dreapta a naționalei!

POPESCU (Jiu): „As fi înclinat să spun Uifăleanu care mi-a făcut clipe grele într-un meci recent dar gîndindu-mă bine cred că Nasturescu este cea mai valoroasă extremă dreapta „profilată”.

RUSU (Steagul roșu): „Indiscutabil la ora actuală cel mai complet extrem dreapta este clujeanul Uifăleanu. În momentul cînd va fi solicitat de selecționeri sint convins că va face să se vorbească mult de el”.

COMĂNESCU (Sport club Bacău): „Nu știu! Cred că Pantea, pentru că are viteză și forță de pătrundere”.

IVAN II (F.C. Argeș): „O extremă care pur și simplu scoate sufletul dintr-un fundas este Sorin Avram. Bacăuanul are viteză, impetuozitate, viteză tactică”.

UIFĂLEANU („U” Cluj): „Adversarul direct poate fi mediocrul, bun sau strălucitor. Dar, tot alt de bine, unul mediocrul poate „prinde” o zi extraordinară și, invers, unul deosebit de valoros poate juca uneori sub limita acceptabilă. De aceea cred că mai puțin contează numele și mai mult stilul. În acest sens, dintre extremele dreapta în activitate l-aș cîta pe Sorin Avram, dar nu pentru ceea ce face el acum, ci pentru maniera lui de joc din vremea cînd beneficia de serviciul ireproșabil al lui Constantin: se sustrăgea atenției mele, aștepta cumințe la margine cu o aparență de nepăsare paza lui Constantin și zvîcnea ca un resort. A-i opri din asemenea acțiuni era pentru mine un adevărat chin”.

PALL (Politehnica Iași): „Dem-

browschi, căci are tehnică bună, o mare abilitate în a se desprinde de adversar și o mare capacitate de efort care te obligă să-l urmărești înainte și înapoi”.

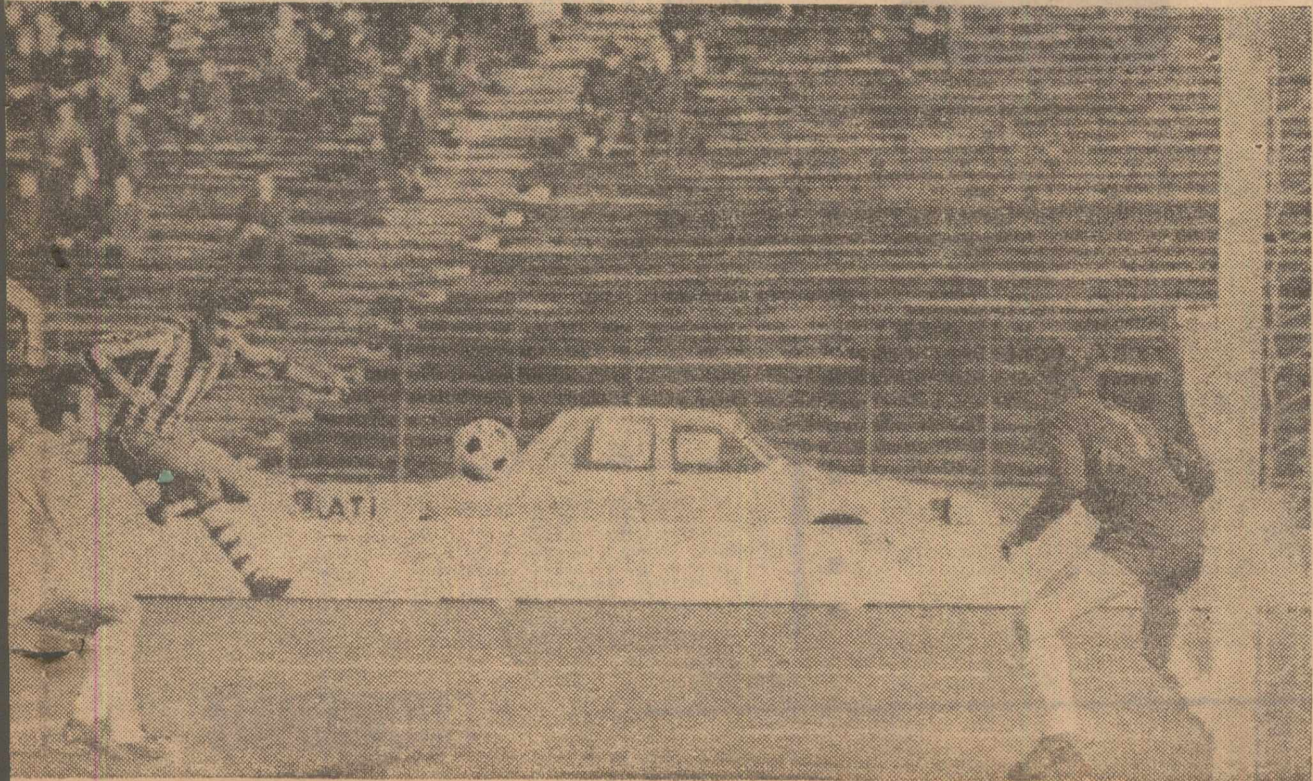
MOCANU (Petrolul): „Sorin Avram mi-a fost unul dintre cei mai dificili adversari datorită driblingului și jocului combinativ pe care-l practică. Cred însă că cel mai complet extrem dreapta la ora actuală este Uifăleanu care are calități pe care puțini jucători din țara noastră le au. Fără a-l fi avut adversar în acest campionat, îi păstrez însă un mare respect arădeanului Schiopu a cărui „ignorare” din partea conducerii tehnice nu o pot înțelege”.

ROMAN (C.F.R. Cluj): „Pentru mine, cel mai dificil adversar este Uifăleanu. Evoluția lui de astăzi, steară ca și a celorlalți atacanți de la „U”, nu mi schimbă impresia. E o extremă dreapta autentică, stăpîn al mingii, puternic în lupta directă, impulsiv și de o violență rară atunci cînd simte mingea la picior. A-i ghici intențiile în fazele de atac este, după mine, o veritabilă performanță”.

DUMBRĂVA (Progresul): „Este greu de vorbit, în momentul actual despre o extremă dreapta de veritabilă clasă în fotbalul nostru, de tipul lui Pircălab, spre exemplu. Așa

BUCUREȘTI. Imitat, parcă, în săritură de coechipierul său Neagu, Codreanu marchează primul gol al cupajului inter-bucureștean.

Foto: V. ONESA

ÎN LOC DE CONCLUZII

Sondajul nostru nu a relevat un „clasament” din cale afară de spectaculos.

El nici nu are pretenția de a impune soluții ferme și bineînțeles că ascunde în el o firească doză de subiectivitate.

Reprezintă totuși un consult larg și onest cu factori principali, pornind de la ideea că un foarte bun judecător îl poate reprezenta însuși jucătorul (advers) din teren. Participarea directă, nemijlocită, ca partener de întrecere conferă interlocutorilor noștri un credit valabil. Așadar, din cîte 16 poziții teoretice a „clasamentului”, doar șase și respectiv tot șase jucători au înfrunit sufragiile colegilor lor.

Cu nr. 2, SATMAREANU, în ciuda unor critici recente, rămîne solitar în fruntea plutonului. Inte-

resantă ni se pare adeziunea pentru rapidistul Pop, jucător necuprins în vizorul selecționarilor.

Pentru extrema dreaptă, personalitatea lui Dembrowschi care nu joacă la club pe acest post, a contat mult, dar el este precedat de două extreme veritabile, Surprinzător, SORIN AVRAM, uitat de selecționeri, de marele public și chiar de presă, a fost preferatul fundașilor stînga (or fi știind ei ceva!). Pereche cu el, NASTURESCU, jucătorul-piston, fotbalistul care-și toarnă în ghețe o cantitate impresionantă de ambiție și fidelitate pentru fotbal. Îl urmează Uifăleanu, un fotbalist de certe calități, nedespriș încă, deși „amenință” de multă vreme, de masa compactă a jucătorilor din campionatul nostru.

A te apleca puțin peste preferințele jucătorilor înșiși, ni se pare totuși un gest negratuit.

SECȚIUNE ÎN INTIMITATEA ECHIEI PROGRESUL BUCUREȘTI

(Urmare aîn pag. 3)

I. Caricaș, în strînsă colaborare cu medicul echipei, dr. N. Stănescu, urmărește în cursul ciclului săptămînal evoluția sub raport fiziologic și fotbalistic a tuturor jucătorilor, inclusiv a celor care alcătuiesc lotul de tineret-rezerve, la instruirea căruia participă cu multă pasiune și competență fostul internațional Fl. Stîrbei.

Dar ceea ce ne-a atras în mod deosebit atenția și considerăm că trebuie remarcat este preocuparea întregului colectiv tehnic de a depăși barierele inerției și a unui conformism retrograd în orientarea și desfășurarea pregătirii sportive, preocupare exprimată printr-o permanentă dorință de a aplica metode și mijloace moderne de instruire, a-

daptate la posibilitățile efectivului de jucători și la cerințele actuale ale performanței. În această direcție merită a fi amintită, printre altele, și folosirea — deocamdată sub formă de experiment — a metodei antrenamentului autogen sau psihogen, care constă în esență din recuperarea efortului fizic pe baza relaxării psihice, în timpul pregătirii, în pauzele de joc sau în finalul solicitărilor.

Dar dacă ar fi să raportăm totuși realizările actuale la obiectivele în perspectivă ne-am da seama că Progresul se găsește încă departe de ceea ce își propune în vederea integrării sale în rîndul adevăraților valori. Spunînd acest lucru ne gîndim în primul rînd la faptul că în maniera de acțiune a jucătorilor se manifestă încă o accentuată tendință pentru însușirea mecanică a unor rețete tactice, că în teren — mai ales în deplasare — echipa pare debusolată, că uneori decalajul valoric față de adversar se încearcă a fi compensat cu mijloace anti-joc. De aceea și se pare cît se poate de oportună preocuparea, în etapa actuellă a colectivului tehnic pentru probleme de CONSTRUCȚIE ale echipei și de ÎMBUNĂTĂȚIREA STILULUI EI DE JOC. În cadrul cărora — am preciza noi, pe baza observațiilor făcute — o atenție deosebită ar trebui acordată alegerii și titularizării unui coordonator de joc (o soluție ar putea fi și aceea a folosirii alternative a lui Raksi cu D. Popescu) precum și pregătirii tehnice, al cărui rol — în prezent, în mod greșit subordonat pregătirii fizice în concepția antrenorilor — trebuie să devină precumpănitor, în special în instruirea jucătorilor tineri. În acest fel s-ar putea crea premise sigure unui salt de calitate, care să justifice pe deplin rațiunea și sensul strădaniilor actuale.

COLABORAREA GENERALĂ: O CURSA CU OBSTACOLE

„Adversarul este în mijlocul nostru!”. Propoziția aceasta am recepționat-o cu stupeoare, atunci cînd la investigațiile noastre, unul dintre antrenorii echipei a rostit-o cu năduf. Ea apare motivată de realitățile cenușii impuse de inerția inexplicabilă ce s-a cuibărit în mijlocul clubului. Exemplificăm: obligativitatea (neprofesională dar necesară în condițiile date) antrenorilor de a depune un mare volum de muncă administrativă („Facem corespondență cu clubul pentru aprobarea unor cerințe minime”, ne spune Victor Stănculescu fluierînd o hîrtie cu stampile și iscăliturile de rigoare). Pe aceeași linie se înscrie goana cotidiană a celor doi pedagogi pe trasee birocratice, pentru rezolvarea unor „cazuri”; efortul demn de o cauză mai bună de a frînge opacitatea contabilului șef Leahu. Chiar în ziua vizitei noastre, stăpînul balanțelor financiare provocase o mică criză prin refuzul inițial de a pune la dispoziția echipei autobuzul solicitat în vederea deplasării la Cent. ul de medicină sportivă a cîtorva fotbaliști accidentați.

Relațiile antrenor-echipă nu expun din fericire asperități determinante. Antrenorii, tineri, energici, au sădit un climat bun, spărgînd spiritul de grup, radiînd indisciplina sub orice formă (vezi cazul Varga), aducînd la același numitor obligatiile fotbaliștilor, care se achită bine și în corpore de sarcini la antrenament, îndulcind condițiile individuale ale fotbaliștilor, prin angajarea, fără excepție, în locuri de muncă.

Deocamdată alt. Secțiunea pe care am încercat-o în intimitatea echipei de fotbal Progresul ar putea oferi un prilej de reflecții și inițiative concrete. Beneficiarii ar fi în primul rînd clubul și masa de simpatizanți ai acestei echipe.

DIVIZIA B

CÎND LIPSEȘTE COORDONATORUL...

Ofensiva lansată de craioveni încă din startul partidei, dădea impresia că adversarul va ingenușchia foarte ușor. Dar, pe măsură ce timpul trecea, aveam să ne convingem că acțiunile îndreptate spre poarta excelentului Vessier, se dovedeau o pradă ușoară pentru apărarea echipei arădene. Lipsa unui coordonator de joc în echipa gazdă, care să filtreze și să ordoneze acțiunile, s-a resimțit aproape pe tot parcursul jocului, ceea ce desigur a avut consecințe și asupra rezultatului final.

Dominarea gazdelor, pe alocuri accentuată, s-a stins treptat spre finalul reprizei, când unele contraatacuri ale feroviarilor au pus în dificultate compartimentul defensiv al craiovenilor, insuficient sincronizat. După pauză, în jo-

cul și în maniera de atac a echipei gazde s-a observat o oarecare îmbunătățire. Ea a forțat victoria atacând dezlănțuit, creându-și în felul acesta unele ocazii favorabile de a înscrie, însă înaintașii s-au dovedit incapabili în fața unei apărări organizate, care a jucat în fața propriei porți, ca un bloc funcțional, bine pus la punct. De altfel, golul echipei locale a fost opera unui apărător, POPEȘCU, care a suțat necrușător din interiorul careului. Bucuria a fost de scurtă durată, căci oaspeții au ieșit la atac cu mult curaj, desfășurând un joc cursiv și derulant, ceea ce a făcut ca apărarea craioveană să fie prinsă pe picior greșit și învinsă de șutul lui MIHOC.

V. IORDACHE
corespondent

Electroputere Craiova — C.F.R. Arad 1-1 (0-0)

AU MARCAT: Popescu (min. 70), respectiv Mihoc (min. 80).
ELECTROPUTERE: Vasilescu — Cotosman, Tană, Popescu, Bărbuță — Bălosu, Morovan — Stancu, Mateescu, Boudrea, Chesnoiu (min. 66: Păcură).

C.F.R.: Vessier — Cociuban, Bemozor, Alexandru, Kukla — Gligor, Vlad — Mihoc, Gengele (min. 72: Margea), Demian (min. 60: Coros), Csako.

A arbitrat foarte bine Aurel Bentu (București).

STUDENȚII NU ȘTIU SĂ PIARDĂ

Derbiul primei serii, între metalurgistii tirgovișteni și studenții bucureșteni s-a disputat într-un decor splendid, de toamnă târzie, și s-a încheiat cu o prețioasă victorie obținută de localnici, în dauna unor adversari întrecuți fără drept de apel.

În partida de duminică studenții au jucat cu multă prudență, înfrâng însă contraatacuri incisive, apărare fermă și omogenitate. A fost o deosebită plăcere să urmărești de-a lungul partidei spectacolul fotbalistic de calitate, furnizat de ambele echipe. Această impresie a fost umbrită uneori de faze dure, nervoase. Neglijind balonul, urmărind mai mult ghearele, studenții au pierdut de aceea un rezultat onorabil și poate chiar favorabil.

El au ratat incredibil prin Bujor (min. 16), Kraus (min. 29), Pană (min. 38). În schimb Bujor a primit avertisment iar Ciornoavă a protestat continuu.

Inițierea a început în nota de dominare a metalurgistilor, ei construind acțiuni periculoase; înaintașii însă încearcă poarta fără succes. (Turcu, min. 25). La reluare gazdele sînt mai impetuoase și înscriu magistral prin PAVLOVICI (min. 60). Tot el marchează în min. 80. Jocul devine nervos iar Ion Vasile va fi eliminat în min. 82 pentru injurii adresate arbitrului, în poarta bucureștenilor, care efectuaseră schimbările de rigoare, intrînd înaintașul Kraus.

MIHAI AVANU
corespondent

Metalul Tirgoviște — Sportul stud. Buc. 2-0 (0-0)

AU MARCAT: Pavlovič (min. 60 și 80).

METALUL: Stănescu — Mihăilescu, Pirvan, Stancu, Bocin — M. Nănescu, Mureșan — C. Ionescu, Pavlovič, Pirvu, Tureu (min. 75: Tiron).

SPORTUL STUDENTESC: Ion Vasile — Jurec, Dumitru Nicolae, Rădulescu, Sirbu — Mătașanu, Kraus — Bujor, Pană, Jambaschi (min. 47: Damian), Ciornoavă (min. 70: Georgescu).

Competent arbitrajul lui Ștefan Mateizer (Craiova).

ÎNFRÎNGERE FĂRĂ DREPT DE APEL

La prima apariție în Capitală, fosta divizionară A.S.A. Tg. Mureș a fost făcută „groggy” de băieții lui Ignat, care au făcut o partidă excelentă. Mureșenii, pur și simplu, ne-au deziluzionat. Ei au acționat confuz, abuzînd de pătrunderi indivi-

duale, în speșă Fazekas și Hajnal, toate izbindu-se de zidul apărării bucureștene. O singură dată, în min. 14, mureșenii au fost pe punctul de a înscrie prin... Apostol, care a trimis mingea spre propria poartă. Mătașe era, pe undeva,

prin interiorul careului, dar un smoc de iarbă i-a schimbat direcția în corner. După trecerea acestui moment psihologic, jucătorii bucureșteni au acționat dezinvolt, cu multă fantazie punînd în pericol poarta apărată de Bay.

În min. 37, cînd nimeni nu se aștepta, SAVU sutează de la 20 m, mingea sare (dintr-un alt smoc de iarbă!) din fața lui Bay, direct în păianjen: 1-0. Pînă la pauză, am mai notat cîteva ratări ale echipei gazdă.

La reluare, am dorit să vedem o altă echipă a mureșenilor, dar lucrurile nu s-au întîmplat așa. În numai două minute ei au primit două goluri, unul mai frumos ca altul, înscrise de NEDELICU, urcat în atac, după o centrare a lui Roman și de GEORGESCU printr-un șut imparabil de la 16 m (bară — gol!).

Singura acțiune periculoasă a oaspeților în această repriză a fost cea din min. 75, cînd Varadi, scăpat singur, a fost faultat pe linia de 16 m. Cu patru minute înainte de final, noul introdus, CALUȘ, reia în plasă o centrare a lui Iancu, pecetluind o victorie, chiar la acest scor, pe deplin meritată.

PAVEL PEANA
corespondent

Metalul București — A.S.A. Tg. Mureș 4-0 (1-0)

AU MARCAT: Savu (min. 37), Nedelcu (min. 55), Georgescu (min. 57) și Caluș (min. 66).

METALUL: Mătașe — Nedelcu, Moraru, Apostol, Mateescu — Sandu Gabriel, Savu — Iancu, Georgescu (min. 33: Radu), Dumitru Emil, Roman (min. 30: Caluș).

A.S.A.: Bay — Sălișci, Toth, Ispir, Czako — Naghi, (min. 57: Nistor), Ciutac — Caniari (min. 33: Lucaci), Hajnal, Fazekas, Varadi.

A arbitrat bine Alexandru Alexe (Rm. Vilcea).

SUPERIORITATE EVIDENTĂ

Compartimentul cel mai criticat în ultimul timp, atacul, a fost în această partidă punctul forte al echipei Crișul. În min. 7, cînd tabela de marcaj indica 2-0, iar fazele de poartă se desfășurau, realmente, exclusiv în jumătatea de teren a echipei oaspele, se punea doar o singură întrebare: la ce scor va ciștiga Crișul. În cele din urmă, orădenii au ciștigat doar cu 4-0, pentru că Cociș de patru ori, Suciș, Cefan și Bulc au ratat din situații ideale.

Orientîndu-ne după rezultat, dar și după comportarea avută duminică, putem afirma că echipa orădeană și-a îmbunătățit simțitor jocul față de cel prestat în ul-

timele partide de cînd activează în „B”.

Oaspeții au făcut mai mult o simplă prezență fizică în teren, pe parcursul celor 90 de minute apropiindu-se de careul advers o singură dată (min. 73), cînd Moldovanu a suțat pe lingă bară. El s-a mai „văzuit” la cîteva faulturi și decizii ale arbitrului.

După terminarea partidei Filip (Gaz metan) l-a lovit pe Bulc, iar în cabina arbitrilor, C. Szabo, conducătorul echipei Gaz metan, l-a înșulțat pe arbitru, învinuindu-l că le-ar fi furat jocul. Comentariile sînt de prisos...

VASILE SERE
corespondent

Crișul Oradea — Gaz metan Mediaș 4-0 (3-0)

AU MARCAT: Suciș (min. 2), Cefan (min. 7 și 22), N. Alexandru (min. 69 alu 11 m).

CRISUL: Catona — Sărac, Bulc, Lucaci, Balogh — Sărmăreanu H. Dărăban — Suciș, N. Alexandru (min. 78: Arnochi), Cociș, Cefan (min. 78: Ungur).

GAZ METAN: Ios — Filip, Lepădatu, Sica (min. 23: Dodu II), Ghiarnău — Pascal, Giga — Dodu III, Moldovan (min. 32: Ignat), Sirbu, Macoi.

A arbitrat foarte bine Otto Anderco (Satu Mare).

Fază din meciul Sirena — Lotru Brezoi
Foto: V. ONESA

DIVIZIA C

JOC FRUMOS, REZULTAT ECHITABIL

Cu un număr de puncte egal cu cel al „lanternei roșii”, din clasamentul seriei secunde, buzolenii au jucat cu liderul seriei. Jocul a fost frumos (în special repriza secundă) cu faze spectaculoase, presărat cu momente de mare tensiune: compartimentele de apărare ale ambelor echipe au fost puse la grea încercare.

În general, prima repriză a aparținut oaspeților, care domină teritorial și obțin o serie de lovituri de colț (min. 10, 19, 33, 40, 43) rămase fără rezultat, căci apărătorii buzoleni rezistă cu brio. Tot în această repriză, notăm o mare ocazie a echipei din Buzău.

În min. 50 „cade” primul gol: Petre (Piopeni) aflat la marginea careului de 16 m, lateral, sutează în colțul stîng al porții: 1-0 pentru oaspeți și tribunele amutesc brusc. Pe teren însă aspectul jocului se schimbă radical. Acest gol parecă le-a electrizat pe gazde care pornesc cu toate „motoarele” la ofensivă profitînd de jocul defensiv al oaspeților care vor să mențină acest minim avantaj. Oare așa l-a sfătuit antrenorul Gică Bărbulescu? Presunța devine din ce în ce mai mare la poarta echipei din Piopeni. În min. 58 și 67, buzolenii au trei cornere, rămase fără rezultat, în min. 59, 63, 66. Bădina ratează ocazii nespuse de favorabile, dar golul plutește în aer. Eneache, introdus după pauză, înscrie spectaculos cu capul spre stupefacția întregii apărări rădută K.O.

NICOLAE TOKACEK
corespondent

Metalul Buzău — Metalul Piopeni 1-1 (0-0)

AU INSCRIS: Petre (min. 50) pentru oaspeți și Eneache (min. 84) pentru gazde.

METALUL BUZĂU: Ionăță — Dingomir, Coman, Huțuleag, Stan (min. 76, Munteanu) — Rusu, Bunăzina — Militaru (min. 79, Eneache), Ciocanu, Bădin, Ionescu. METALUL PLOPENI: Șerban — Mitu, Anita, Grecu, Jînga — Alexiu, Plăiașu — Dragomir (min. 80, Cristea), Bogaci, Petre, Manolache.

A arbitrat corect și autoritar Anton Münich (București).

DOAR 100 DE SPECTATORI!

Derbiul județului Timișoara a avut o desfășurare sub semnul egalității. Păcat că această partidă nu a putut fi urmărită decît de vreo 100 de spectatori (vecinii din jur), deoarece terenul Ronat se află la cîteva kilometri de centrul orașului.

În primele 45 de minute timișorenii au avut inițiativa, dar nu au reușit să fructifice decît o singură dată, într-o fază aglomerată la poarta lui Toma, cînd CIRICI sutează dintr-un buchet de jucători. Spre finalul reprizei, portarul timișorean Prosser apără un șut expediat de Oană, iar Brîndușa ratează egalarea de la 4 m. Începutul reprizei secundă este promițător. Electromotor joacă mai legat și mai clar. După ce BARNĂ finalizează în min. 47, se pare că timișorenii vor obține o victorie facilă. Dar pe măsură ce minutele se scurg, oaspeții revin în atac, devenind tot mai periculoși. Astfel, după ce în min. 62 Brîndușa însoțește o mare ocazie, peste trei minute DOLOCA înscrie cel mai frumos gol al partidei.

PETRU ARCAN
corespondent

Electromotor Timișoara — Furnirul Deta 2-1 (1-0)

AU MARCAT: Cirici (min. 30), Bărna (min. 47); Doloca (min. 55).

ELECTROMOTOR: Prosser — Poteca, Roman, Samsan, Thell — Barna, Opreșcu — Chirvăsitu, Fodor, Tismăneanu (min. 65: Cirici), Cirici (min. 65: Perlat II).

FURNIRUL: Toma — Climescu (min. 60: Repaș), Martin, Vastag, Paniel II — Mesecioiu, Oană — Redricici, Brîndușa (min. 70: Iosim), Doloca, Miera.

ARBITRU: M. Biolan (Tr. Severin), corect.

CITEODATĂ FOTBALUL ARE GUST AMAR

Echipele intră pe teren vîdit copleșite de importanța meciului. Cei care scapă mai repede de trac sînt bucureștenii și în minutul 9, Novac profitînd de o șovală a fundașilor centrali vilcenii, sutează sec în plasa porții. Începutul jocului, Chimia revine și cântărește al lui Păciulete. Meciul se îndreptă, nervii jucătorilor sînt încoadati la maximum. La reluare, Chimia se avîntă în atac, obține corner după corner, dar apărarea bucureștenilor din care remarcăm pechea de fundași centrali, este la post. Replica oaspeților este dinamică și în min. 66 la o fază confuză, Novac surpînde pe portarul Bumbescu. Arbitrul lasă impresia că a acordat gol, revine și dictează ofsaid. Echipele se angajează într-un joc dur, spectacolul fotbalistic devine chinuitor pentru cei ce-l privesc. Mai ambițioși, vilcenii atacă furibund și în min. 74 Sirbu reia cu capul în gol, pe lingă Giron uluit. Meciul era jucat. Dar jucătorii nu uită să-și plătească niște poște. Cu 10 minute înainte de sfîrșit, meciul este întrerupt, jucătorii Dragomir (Chimia) și Cozma (Sportul) sînt eliminați.

HORIA OPRICA
corespondent

Chimia Rm. Vilcea — Sportul munc. Buc. 2-1 (1-1)

AU MARCAT: Novac (min. 9), Păciulete (min. 28) și Sirbu (min. 74).

CHIMIA: Bumbescu (min. 67: Marinescu) — Dragomir, Pintilie, Sirbu, Ciobanu — Gheorghe, Zeric — Toma, Mihăilescu, H. Popescu, Păciulete.

SPORTUL MUNCITORESC: Giron — I. Alexandru, Cazan, Hadade, Gh. Marin — Găgu, Cozma — V. Maria, Novac, Toma, Dercaru.

A arbitrat confuz Ion Rădu (Sibiu).

SERIA I

REZULTATE • CLASAMENTE • ETAPA VIITOARE

SERIA A I-a

Metalul Tirgoviște — Sportul studentesc București 2-0 (0-0), C.F.R. Pașcani — Poiana Cîmpina 3-3 (1-2), Politehnica Galați — Dunărea Giurgiu 1-1 (0-1), Metrom Brașov — Ceahlăul P. Neamț 1-0 (0-0), Știința Bacău — S. N. Oltenița 4-1 (1-1), Progresul Brăila — Oțelul Galați 2-1 (1-0), Metalul București — A.S.A. Tg. Mureș 4-0 (1-0), Flacăra Moreni — Portul Constanța 1-2 (0-2).

1. SPORTUL STUDENTESC București	11 7 2 2 16-10 14
2. A. S. ARMATA Tirgu Mureș	11 6 2 3 25-12 14
3. PROGRESUL Brăila	11 6 2 3 20-11 14
4. CEHLĂUL Piatra Neamț	11 6 1 4 14-19 13
5. ȘTIINȚA Bacău	11 6 1 4 15-12 13
6. DUNĂREA Giurgiu	11 6 1 4 10-12 13
7. METALUL București	11 5 2 4 13-8 12
8. METALUL Tirgoviște	11 6 0 5 13-14 12
9. PORTUL Constanța	11 5 1 5 9-15 11
10. OȚELUL Galați	11 4 2 5 15-17 10
11. C.F.R. Pașcani	11 3 4 4 17-17 10
12. METROM Brașov	11 4 2 5 11-14 10
13-14. SÂNTIREUL NAVAL Ottenița	11 3 3 5 11-15 9
13-14. POIANA Cîmpina	11 3 3 5 10-14 9
15. POLITEHNICA Galați	11 2 1 8 6-15 9
16. FLĂCĂRA Moreni	11 1 3 7 11-25 5

Portul Constanța — Metalul București, Metalul Tirgoviște — Știința Bacău, S. N. Oltenița — Metrom Brașov, Oțelul Galați — C.F.R. Pașcani, Sportul studentesc București — Ceahlăul P. Neamț, Poiana Cîmpina — Progresul Brăila, A. S. A. Tg. Mureș — Politehnica Galați, Dunărea Giurgiu — Flacăra Moreni.

Politehnica Timișoara — Gloria Bistrița 2-0 (1-0), Minerul Baia Mare — Corvinul Hunedoara 2-0 (1-0), Metalurgistul Cugir — Olimpia Oradea 2-0 (0-0), Crișul Oradea — Gaz Metan Mediaș 4-0 (3-0), Vagonul Arad — U. M. Timișoara 1-0 (0-0), C.S.M. Sibiu — C.S.M. Reșița 4-0 (2-0), Electroputere Craiova — C.F.R. Arad 1-1 (0-0), Olimpia Satu Mare — Minerul Anina 3-0 (3-0).

1. POLITEHNICA Timișoara	11 7 2 2 20-8 15
2. C.S.M. Sibiu	11 7 1 3 27-14 15
3. CRISUL Oradea	11 5 4 2 18-11 14
4. CORVINUL Hunedoara	11 6 1 4 17-12 13
5. OLIMPIA Satu Mare	11 6 1 4 11-8 13
6. MINERUL Anina	11 6 1 4 12-11 13
7. MINERUL Baia Mare	11 5 2 4 15-14 12
8. METALURGISTUL Cugir	11 4 4 3 14-13 12
9. C.F.R. Arad	11 5 1 3 11-12 11
10. ELECTROPUTERE Craiova	11 3 3 3 11-15 11
11. GLORIA Bistrița	11 5 0 6 10-19 10
12. GAZ METAN Mediaș	11 4 1 6 14-20 9
13. OLIMPIA Oradea	11 3 2 8 8-13 8
14. C.S.M. Reșița	11 3 1 7 12-14 7
15. UZINELE MECANICE Timișoara	11 2 2 7 9-16 6
16. VAGONUL Arad	11 2 2 7 4-13 6

Olimpia Oradea — C.S.M. Reșița, Minerul Anina — C.F.R. Arad, Corvinul Hunedoara — Crișul Oradea, Vagonul Arad — Gloria Bistrița, Gaz metan Mediaș — Politehnica Timișoara, U. M. Timișoara — Electroputere Craiova, Metalurgistul Cugir — Minerul Baia Mare, Olimpia Satu Mare — C.S.M. Sibiu.

MIERCURI
4 NOIEMBRIE
ÎN RETURUL
PARTIDELOR
DIN TURUL SECUND
AL CUPELOR
EUROPENE

U.T.A., DINAMO ȘI STEAUA ÎNCEARCĂ... MAREA CU DEGETUL

CÎND NUMAI 3 JUCĂTORI (POJONI, AXENTE, DUMITRESCU) DAU RANDAMENT...

Pentru U.T.A. (în comparație cu Feyenoord, echipă ce purta amprenta unui joc oarecum liniar, chiar șablon în desfășurarea acțiunilor) dificultatea meciului cu Steaua roșie Belgrad consta în faptul că echipa iugoslavă, pe lângă atribuțiile unui joc atletic, dispune și de un ridicat echilibru valoric, între compartimente și individual, jucătorii săi, desăvârșiți tehnici, fiind capabili să depășească prin combinații variate și subtile orice dispoziție de apărare.

Se naște pe bună dreptate întrebarea: vor reuși arădenii să treacă și de echipa celebrului Dragan Geaci? Ziua jocului a venit și prima manșă disputată în deplasare, la Belgrad, a coincis cu un eșec la scor (0-3) al campionilor noștri. Conștient de valoarea adversarului, foarte precizat, antrenorul Dumitrescu după ce a urmărit echipa lui Milan Milanić cu trei zile înaintea partidei, depășindu-se special la Banja Luka unde Steaua roșie susținuse un joc din campionatul intern, a desprins unele observații pe care le-a transmis apoi jucătorilor săi dar care, din păcate, nu au putut fi respectate și aplicate, datorită diversității jocului adversarului, deci într-o foarte mică măsură. Insuficient însă pentru realizarea unui eventual rezultat de egalitate sau măcar a unei înfringeri la o diferență minimă de goluri.

Ținându-se seama de diferența valorică și de rutina existentă între cele două echipe, de avantajul terenului propriu, de stilul de joc plin de fantezie, în continuă mișcare, al jucătorilor de la Steaua roșie, ca și de renumele unor vedete ca Geaci, Acimovici, Antonievi, Krivokucca sau Ostojici, s-a căutat în principal întărirea defensivelor. În acest scop, pe lângă o așezare specifică jocurilor în deplasare (4-3-3), au fost distribuite anumite responsabilități concrete unora dintre jucători. Prin indisponibilitatea lui Birău, singura soluție de moment a fost aceea de a-l utiliza pe Calin în postul de fundaș dreapta. Absența lui Birău s-a repercutat asupra tuturor compartimentelor echipei. Mai întâi, potențialul liniei mediane a fost simțitor slăbit, compartiment din care a dispărut Calin, locul său fiind ocupat de Axente, iar în atac introducerea neexperimentatului Dumbreanu a anulat încercările de reușită ale înaintașilor arădeni mai cu seamă că nici Dumbrovschi nu s-a văzut în joc. Solitar, F. Dumitrescu avându-l în față pe fundașul Giorici, sub valoarea celorlalți apărători belgradeni, și-a depășit de câteva ori adversarul direct, dar izolat și nesușinut de ceilalți colegi de linie nu și-a putut valorifica intențiile. Pentru a stăvili incursiunile internaționalului Geaci, mijlocașilor Petescu și Axente le revenea obligația de a-l dubla la nevoie pe Calin, tocmai pen-

tru a-i bloca căile de acces valorosului extrem stînga. În rest, Petescu trebuia să-l marcheze strict pe atacantul central Ostojici considerat de antrenorul Dumitrescu „puncherul nr. 1”, pe care de altfel a reușit să-l anihileze într-o oarecare măsură. În schimb, îi putem reproșa că a neglijat total serviciul de pase către propriul atacant.

Chiar din primele minute de joc, s-a văzut clar că jucătorii iugoslavi își axează cu predilecție atacurile pe latura stînga a terenului, căutându-l cu insistență pe Geaci. Această zonă a fost punctul forte al echipei Steaua roșie. De altfel, cu o laudabilă sinceritate, Mircea Petescu recunoștea: „Am pierdut pe drept acest meci, căci jucătorii iugoslavi au reușit să-l valorifice la maximum pe excelentul Geaci. Echipa noastră a jucat bătănește. Principala cauză a insuccesului este legată de marcatul deficitar aplicat de apărătorii noștri, așa că jucătorii adversari au putut acționa în voie”. Driblingurile repetate ale lui Geaci urmate de centrări dificile, cu efect, i-au scos din dispoziție, rînd pe rînd, pe Calin, Axente și Petescu, dereglînd întregul sistem de apărare al arădenilor. Ploaia măruntă care a căzut în permanență a făcut și mai dificilă sarcina apărătorilor. Primul handi-capat a fost Leret, jucător mai puțin mobil, vădit stînjit de starea terenului alunecos. L-au urmat în ordine Calin, Petescu, Broșovschi și Domide. Dintr-o apărare și mijlocașii U.T.A.-ei, singurii care s-au adaptat condițiilor de teren au fost Pojoni și Axente, jucători care au acționat cu maximum de randament.

În aceste condiții, după 18 minute de joc, perioada de timp în care acțiunile de atac ale echipei Steaua roșie s-au succedat frecvent, apărarea arădenă, hărțuită continuu, a cedat. Atribuțiile de bază ale înaintașilor iugoslavi în zona de finalizare au fost diversitatea centrărilor, pătrunderile în forță, un-doi-urle de putere și șuturile puternice trase din orice poziție.

După această înfringere, credem că U.T.A. a analizat cu discernămint factorii care au determinat-o. 0-3 este desigur un handicap greu de recuperat. În încheiere, pentru a afla care sînt intențiile jucătorilor arădeni pentru meciul retur, de la 4 noiembrie, vom cita declarația antrenorului Nicolae Dumitrescu: „Este foarte greu de crezut că ne mai putem califica. Vom face însă totul ca la Arad să lăsăm o bună impresie, iar dacă vom părași competiția promitem s-o facem cu capul sus. Dorim să ne revanșăm pentru că Steaua roșie s-a simțit că orice calificare cere sacrificii”.

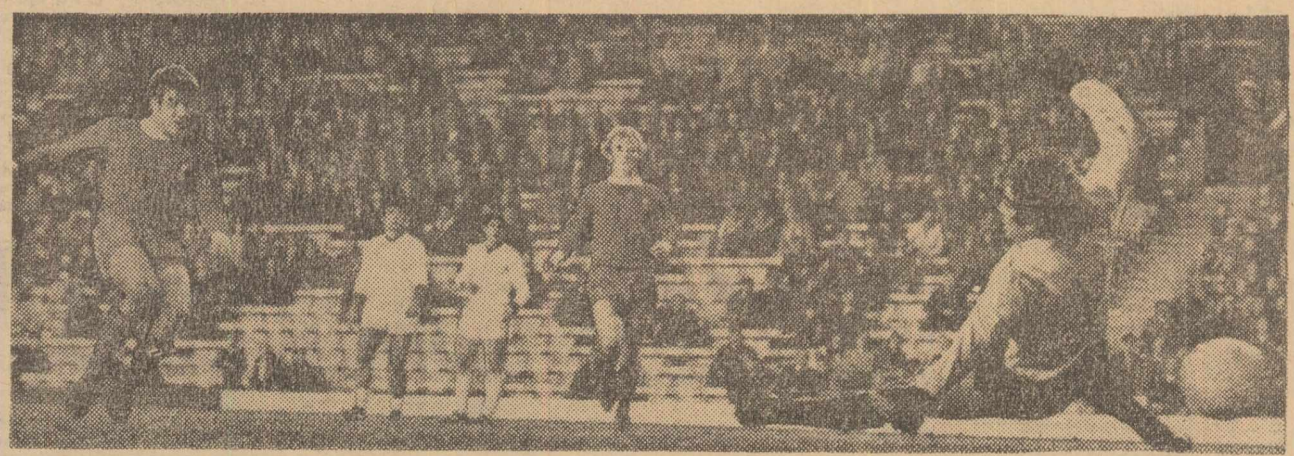
Să așteptăm, deci, returul.

Gheorghe NERTEA

Ne mai desparte numai o săptămînă de ziua returului meciurilor pe care echipele noastre de club le susțin, pe trei fronturi, în turul doi al competițiilor europene. În așteptarea partidelor de la București și Arad, publicăm azi cîteva impresii ale trimișilor noștri speciali, care au urmărit partidele de la Belgrad, Liverpool și Eindhoven.

Comentariile lor relevă o serie de aspecte interesante, care completează cronicile publicate în numărul nostru de joi și cuprind, în același timp, o serie de elemente pe care le putem numi... „de avangronică” la împlinirile de la 4 noiembrie.

LIVERPOOL — Hughes și Lindsay au trecut de apărarea dinamovistă și Hughes marchează ultimul gol al partidei (în fotografia de jos)

O „MAȘINĂ DE FOTBAL”: F. C. LIVERPOOL

„Legănindu-se de la stînga la dreapta, fluturînd imense drapele sau fulare în culorile roș-albe ale clubului englez și întinînd fără încetare imnul echipei, cei peste 35.000 de spectatori aflați în tribunele stadionului Anfield din Liverpool nici nu se gîndesc să ia drumul spre uriașele guri de ieșire, sărbătorind astfel victoria reușită de favoriții lor, jucătorii de la F.C. Liverpool, în fața lui Dinamo București.

Pe bună dreptate se bucurau suporterii lui F.C. Liverpool: echipa lor reușise o victorie clară, cu 3-0, ca urmare a unui joc excelent. Un joc excelent încă din primele secunde de după fluierul de debut. De atunci începu presiunea fără de sfîrșit spre poarta lui Constantinescu. Ritmul îndrăgît al melodiilor celebrilor „Beales”, care își începuseră activitatea și își cuceriseră în cele din urmă celebritatea, în orasul în care în acea zi de miercuri 21 octombrie F.C. Liverpool înfrîngea pe Dinamo, parcă se revărsase în jocul formației engleze.

Închipuiți-vă un fel de tăvălug care din secunda 1 a minutului 1 merge fără de sfîrșit în aceeași direcție. Pînă la urmă, desigur, va avea ca rezultat crearea unor spărturi în apărarea din față. Exact așa a acționat în aceea seară echipa engleză. Și asta în condițiile în care trei dintre jucătorii săi de bază, Graham (internat la un spital din Manchester cu glezna fracturată și indisponibil pentru cel puțin sase luni), Evans (accidentat în meciul cu Tottenham) și Callaghan (devenit indisponibil la un antrenament), nu puteau lua parte la joc. Cu toate astea, înlocui-

torii acestora și în special micuțul Hall, o adevărată extremă dreaptă „de buzunar”, Hughes și Thompson, au fost străluciți în rolul ce ar fi revenit celor indisponibili. Mai mult chiar, în disperare de cauză că nu poate alinia o formație mai bună, antrenorul lui F.C. Liverpool, scoțianul Bill Shankly, l-a trecut din apărare în atac pe Lindsay doar pentru că la începutul carierei sale de fotbalist Lindsay a jucat atacant! Și acesta s-a achitat fără greșală de noile sale însărcinări, deschizînd chiar și scorul.

Firește, se mai pot spune multe despre excelența partidă reușită acum o săptămînă de F.C. Liverpool pe terenul său. Nu este vorba numai despre fotbalul într-o continuă mișcare și cu o viteză de joc care i-a sufocat în cele din urmă pe apărătorii dinamovisti, sau de centrările fără sfîrșit aduse parcă de o bandă rulantă exact acolo unde trebuia, pentru a fi mai ușor trimise spre buturile lui Constantinescu, ci și de răspunderea față de fotbal pe care o demonstrează pe gazon jucătorii de la F.C. Liverpool, ceea ce l-a făcut pe antrenorul Nicusor să remarce după minutul 90, cu amărăciune în glas, că rezultatul nu este, de fapt, decît ilustrarea cifrică a muncii depuse la antrenament și a interesului manifestat pentru fotbal de jucătorii celor două echipe. Nu putem decît să-l felicităm pe acest tehnician pentru realismul cu care a privit partida și desfășurarea ei. Pentru că, păstrînd proporțiile, credem că nu sîntem departe de realitate cînd afirmăm acest lucru: Dinamo a fost la Liverpool ceea ce a fost P.A.O.K. la București!

Nu putem trece cu vederea, ca fiind una din căile care au condus la diferența de trei goluri, slăbiciunile apărării dinamoviste. Este vorba atît de fundasii laterali (Cheran a dovedit în acest meci că a avea bunăvoință nu este suficient pentru a te afirma, iar Deleanu traversează o perioadă de scădere de formă), cît și de fundasii centrali din repriza a doua, cînd Dinu a trecut prea înainte, locul său lîndu-l Sălcăanu, jucător fără nici o posibilitate de intervenție în fața masivilor și iuților atacanți de la F.C. Liverpool. De altfel, pe aici, pe mijlocul terenului, folosindu-se și centrările venite de pe aripi, s-au marcat toate cele trei goluri.

Dar înaintarea foștilor noștri campioni? A strălucit prin... inexistență: în prima repriză dinamovisti au ajuns în careul advers de numai trei ori, și asta numai datorită lui Dumitrache, de fapt un „exilat”, după cum l-a caracterizat Shankly, lăsat singur în coasta apărării formației engleze. Doar o singură dată, în min. 53 și 54, cînd scorul era 6-0, au reușit dinamovisti (prin Haidu în ambele cazuri) să fie foarte aproape de gol.

Peste o săptămînă, în capitală, jocul retur. Firește, este greu să ne închipuim că Dinamo va reuși, o calificare spectaculoasă. Si-ar înscrie victoria cu litere de aur în istoria fotbalului românesc numai dacă se va întrece pe sine, dacă va juca de două ori mai bine ca în partida cu Steaua.

Mircea TUDORAN

NU NUMAI SUCIU SAU HĂLMĂGEANU...

În asaltul internațional pe care fotbalul olandez l-a dezlănțuit, P.S.V. Eindhoven, club-fanion al său, vrea să joace și el un rol de primul ordin. Dorește totuși — jucătorii, antrenorii, comitetul de conducere — să se alinieze lîngă Feyenoord și Ajax, să atingă aceleași performanțe. Campania „spre vîrfuri”, cum o denumește orice suporter al echipei, a început încă din iunie și ea s-a soldat prin cea mai impozantă suită de achiziții efectuată în ultimii 10 ani de vreun club olandez. Ven Beveren — transferul nr. 1 al sezonului — Hansen, Devrindt, au reprezentat „capetele de așii” și — totodată — importante sume de bani, totali-

zînd o jumătate de milion de dolari, ale efortului cu totul deosebit depus de P.S.V. Eindhoven în tentativa sa de a deveni un Feyenoord sau un Ajax. Clubul are de altfel o mare vechime; este puternic consolidat organizatoric, cu mii și mii de suporterii, cu încasări certe și constante. Centrul său de antrenament este impozant — 16 terenuri de antrenament, toate gazonate; dispune de 15 echipe de pitici, juniori și seniori, îmbrățișînd întreaga scară competițională a fotbalului olandez.

Aceasta este conjunctura în care au loc meciurile Eindhoven — Steaua și ea se cere prezentată pentru că a avut o influență directă asupra rezultatului din meciul-tur. Anume: grupul de fotbalisti celebri, așa de scumpi și de greu obținuți, nu au adus, chiar peste noapte, minunea pe care însăși simpatizanții clubului o așteptau. Ei dădeau vădite semne de nervozitate chiar, cu toate că formația este bine plasată în campionat, poate ataca titlul cu arme puternice.

Dar noua formație a antrenorului Kurt Linder nu jucase nici un meci la nivelul dorințelor, nu strălucise. Intervenișe și „afacerea Devrindt” — constînd în trecerea faimosului internațional belgian pe banca rezervelor. În ajunul partidei de la Eindhoven și antrenorul și toți jucătorii știau că TREBUIE să facă un meci mare. „Acum e acum, ne declara cu cîteva minute înainte de joc internaționalul Veenstra, Asta e meciul important pentru noi. Dacă nu, vom avea o mie de necazuri cu comitetul clubului”. Și, pe teren, toți jucătorii lui Eindh-

hoven au evoluat cu o mare hotărîre, fără să facă economie de efort, s-au bătut pentru fiecare mingie și au realizat acei meci așteptat, cel mai bun, indiscutabil, după toate opiniile, din actualul sezon. Calitățile principale ale lui Eindhoven au fost enumerate în cronică. Ar fi cazul să revenim doar asupra acestui element determinant al fotbalului modern, determinant — cum s-a văzut — și pentru victoria obținută de elevii lui Linder, și anume MOBILITATEA REMARCABILĂ A ÎNTREGII ECHIPLE. Golurile din minutele 67 și 68, acele goluri care au decis înfrîngerea categorică a echipei noastre, au fost realizate din faze identice. Numai că de fiecare dată, alți jucători s-au găsit în cele două roluri decisive pentru înscrierea golurilor: la golul al doilea, Van Kuylen centrează și Devrindt reia cu capul în poartă; la golul al treilea Hansen este autorul centrării și Mulders al golului. Se vede din acest exemplu cît de divers acționează formația din Eindhoven care — revin din mod special asupra acestui lucru — a furnizat cel mai valoros meci al său cu această ocazie și cu siguranță nu-l va mai repeta și în partida retur.

Dedicînd această importantă parte a comentariului, adversarilor deținători ai „Cupei României” am făcut-o tocmai spre a stabili potențialul acestora, tocmai pentru că ei nu sînt așa de cunoscuți pe plan internațional, și mai ales la noi, dar vor ajuunge în mod normal, în sezoanele care vin, pe aceste poziții de avangardă. Steaua a avut deci de făcut față unui examen de mare dificultate; a spune că jucă-

torii nu s-au străduit pentru o onorabilă comportare, ar fi un neadevăr. După cum o nealitate ar fi aceea să socotim că echipa militară este capabilă doar de... acest 6-4. Tocmai tineretea ei ne îndeamnă să așteptăm mai mult de la ea. Dar, în partida de la Eindhoven, poate tocmai această lipsă de experiență și-a spus în bună parte cuvîntul. Superlucrătea pe care adversarul a arătat-o la un moment dat a descurajat complet echipa și, astfel, paralizia a cuprins mai întîi compartimentul atacului, care — aproape pe întreaga durată a meciului — n-a acționat nici măcar cu 25%, din randament. În asemenea condiții cederă apărările era greu de evitat. Sigur că se poate, decît acum despre o întîrziere de intervenție a lui Suciu la faza x sau a lui Hălmăgeanu la faza y; dar, în situații în care fundasii și portarii echipei Steaua au dus efectiv pe umeri lor trei pătrimi din durată partidei, este greu să-i acuzi doar pe ei! Noi zicem că, din contră, ATACANTII SÎNT RESPONSABILI DE PROPORȚIILE SCORULUI, ei în primul rînd, lăta de ce meciul-retur trebuie să se rezerve înainte de orice o reabilitare a liniei de înaintare a echipei Steaua. De aici așteptăm acele faze frumoase și, mai ales, eficiente, pe care talentele cuprinse de acest compartiment le pot realiza. Deci nu numai Suciu sau Hălmăgeanu, ci și Tătaru și Iordănescu și toți ceilalți apar cu o mare dăruire miercuri pe stadionul „23 August”...

Etimie IONESCU

BELGRAD — Duel aerian în care U.T.A.-ei, înfrîngînd Leret și Filipovici. Foto: IVAN MIHAILOVICI

CUTREIERÎND EUROPA FOTBALISTICĂ

Să ne aruncăm o privire asupra campionatelor din țările continentului nostru și să reținem câteva aspecte interesante pe care le-au oferit și le oferă desfășurarea lor.

PROVINCIALII ÎN FRUNTE

În Cehoslovacia, bătălia din fruntea clasamentului se dă numai între echipe provinciale, care — după ultima etapă — ocupă primele 6 locuri. Adamec a fost unul din realizatorii victoriei lui Spartak Trnava asupra Slaviei Praga prin rolul său de conducător al atacului și de creator de ocazii pentru cele două extreme, Kabat și Martinković, autori ai celor două goluri ale succesului. Fundașul Migas s-a dovedit cel mai bun om al apărării Spartei Praga în partida cu Dukla Praga (2-0). Migas a și transformat un penalti.

UN JUCATOR SCUMP A DEBUTAT...

„Este vorba de fundasul englez Newton, achiziționat de Everton (Liverpool) pentru 150.000 de lire, fiind al treilea fotbalist pentru care se plătește o sumă atât de mare. Newton a și debutat la noul său club, dar fără noroc: echipa sa a pierdut cu 4-0 în fața Arsenalului. Coincidență: ultima dată când a jucat contra lui Arsenal, cu fosta lui echipă Nottingham, Newton a „gustat” tot dintr-o cupă a înfringerii și tot cu 4-0!... Cu atât a invins și atunci Arsenal, revelația actualului campionat al Angliei (locul 2, după Leeds United).

ÎN ULTIMELE MINUTE !..

O curiozitate a etapei a X-a din campionatul iugoslaviei. Cinci din 9 meciuri au fost decise în ultimele minute de joc: Borac Banja Luka a egalat în min. 87 pe St. roșie Belgrad (1-1); Jelezniciar Sarajevo a înscris în min. 89 punctul victoriei (2-1) asupra lui Hajduk Split; OFK Beograd a dispus cu 1-0 de Celik printr-un gol marcat în min. 85; Radnicki Niš a cistigat în min. 87 înfringerea cu Maribor (2-1), iar Dinamo Zagreb a invins printr-un penalti pe Sarajevo în min. 75. De unde se vede că meciul nu-l încheiat, pentru nimeni, nici în min. 89...

ANTRENOR CONCEDAT DUPA 6 ETAPE !

Atletico Madrid continuă să domine campionatul Spaniei, dar ultima etapă a fost marcată de un alt fapt, mai interesant de semnalat: a fost concediat primul antrenor în acest sezon. Este vorba de Martin, antrenorul clubului Real Saragossa, succesorul lui Balmanya. Ultimul rezultat nesatisfăcător obținut de această echipă — meci nul (0-0), acasă, în fața formației Celta Vigo a decis licențierea lui Martin, după o practică mereu la modă în fotbalul spaniol. Un alt fapt de reținut: Gentio — faimosul extrem stînga al lui Real Madrid — și colegul său Zoco au fost scoși din echipă, ca urmare a unei masive înfrîngerii. Lipsa de experiență a noilor jucători s-a văzut însă, recent: Wacker Innsbruck l-a învins pe Real Madrid pe stadionul „Bernabeu” în Cupa cupei lor...

ESTE ACCIDENTAT SAU NU CRUYFF ?

Campionatul olandez își continuă desfășurarea sub semnul superiorității clubului A.D.O. Haga, care conduce în clasament, în timp ce Feyenoord și Ajax ocupă locurile 2 și, respectiv, 5, între ele fiind situat P.S.V. Eindhoven. În mijlocul interesului pe care-l stîrnește această ediție a campionatului, prin înversarea rolu-

rilor frunzașelor, un alt fapt atrage atenția în aceeași măsură: cazul cunoscutului internațional Cruyff de la Ajax. Acest jucător n-a apucat să joace în actualul campionat din cauza unui accident destul de serios. O singură dată a cerut totuși

dureri la cel mai mic efort. El a și lipsit, de altfel, toată săptămîna de la antrenament, dar cazul lui stîrnește cele mai contradictorii comentarii. Se speră însă, că idolul spectatorilor olandezi va reintra curînd.

BOTEV VRAȚA CONTINUĂ SA SURPRINDĂ !

Cunoștința noastră Botev Vrața, din meciul care l-a susținut nu de mult la București contra lotului de tineret, nu mai este liderul campionatului bulgar, deoarece a pierdut în fața lui Levski și T.S.K.A. Sofia a trecut în frunte. Dar, tinăra echipă din Vrața continuă să fie revelația acestei ediții a campionatului, în ultimul meci ea obținînd o netă victorie (3-0) asupra lui Spartak Plevn și menținîndu-se în plasa formației militare și înaintea lui Levski. Unul din jucătorii săi, conducătorul de joc Rajkov a fost selecționat de Spasov în echipa națională care a jucat recent cu Vojvodina Novi Sad.

UN PENALTI CU DUBLU EFECT

Campionatul Norvegiei s-a încheiat cu victoria clubului Strömgodset care a cucerit titlul pentru a doua oară consecutiv. În ultimul meci, Strömgodset a înfrînt echipa Skejd Oslo (fostul adversar al lui Dinamo Bacău în Cupa europeană a tîrurilor) și a obținut victoria cu 1-0 și odată cu ea și primul loc, la un punct distanță de a doua clasată, Rosenborg din Trondheim. Interesant de remarcat că Strömgodset a invins grație unui penalti și că tot el a trimis pe Skejd Oslo în... Divizia B...

REVELAȚIA CAMPIONATULUI VEST-GERMAN

Atacantul Vogt (care nu este același cu fundasul internațional de la Borussia Mönchengladbach) a marcat 9 goluri în numai trei meciuri (!) și a trecut în fruntea golgeterilor cu 11 goluri. Vogt a înscris 4 goluri contra lui Kickers Offenbach și 3 contra lui Oberhausen... Gerd Müller, golgeterul campionatului trecut, are la activ abia 6 goluri și ocupă locul 5...

să joace, într-un meci amical, acum o săptămîină, dar după 20 de minute a căzut și a ieșit de pe teren. Consultat a doua zi de un medic, acesta a declarat, spre surprinderea generală, că Cruyff este vindecat! Cruyff a protestat însă, energic, susținînd că resimte

LUIGI RIVA:

De cîțiva ani Luigi Riva, extrem stînga al echipei U. S. Cagliari, este idolul fotbalului italian. Într-un campionat ca cel al Italiei, unde marcare a unui gol este un

mic eveniment, performanța reușită de Riva de a se înscrie de trei ori în fruntea clasamentului golgeterilor constituie o performanță cu totul ieșită din comun. Extraordinară lui putere fizică l-a făcut de temut pentru orice apărător împotriva căreia a jucat. Și faima lui de „cannoniere” este cu atât mai merituosă cu cît trebuie să fim conștienți că în chiar anul în care a „explodat”, 1967, a suferit un grav accident în meciul cu Portugalia, fractura piciorului, care se părea că l-a îndepărtat pentru totdeauna din fotbal. Acest lucru se petrecea prin luna aprilie și, deși n-a mai jucat ultimele 6 etape de campionat, el n-a mai putut fi ajutat în clasamentul golgeterilor, înscrisu-și astfel pentru prima oară numele pe tabelul de onoare al celor mai productivi jucători.

Nu de mult el a acordat un interviu unui ziarist compatriot din care reedăm și noi o parte, cea care ni s-a părut că poate interesa pe cititorii noștri mai mult.

— Credeti că fotbalul italian este grav bolnav de un superdefensivism?

— „Adevărul este următorul: la noi contează rezultatele și totuși caută mai înfrînt să nu piardă”.

— Sînteți pentru folosirea asazisului „battitore libero”? Întîmpinați dificultăți cînd jucați împotriva unei apărări care folosește un astfel de sistem?

— „Desigur, în asemenea situații, trebuie să joc împotriva a doi adversari”.

— Deci, dacă ați fi antrenor, ați juca cu „libero” și cu apărărea baricadată în propriul careu?

— „Cred că nu, dar, deocamdată nu sînt antrenor”.

— Sînteți un atacant de vîrf. Nu credeți că dacă adversarul se baricadează în propriul careu, vă oferă un mare avantaj?

— „Hotărît, da! Îmi oferă avantaj

SUPERCUPA MONDIALĂ DIN NOU ÎN ACTUALITATE

Reluarea „Supercupei Mondiale” despre care vorbeam într-unul din numerele noastre recente începe să devină o realitate. De curînd, la Montevideo s-au pus bazele a două mari turnee de fotbal. Primul, este de fapt o reluare, fiind vorba despre fosta „supercupă mondială” înfrîntă cu doi ani în urmă, dar a cărei desfășurare a însemnat un eșec total. În principiu, această competiție desfășurată după sistemul campionat, cu meciuri tur-retur, este rezervată echipeilor cistigătoare ale Cupei Intercontinentale, pe care le furnizează în fiecare an meciul dintre cistigătoarea Cupei campionilor europeni și sud-americani.

Prima ediție a acestei supercupe organizată în 1968 a însemnat, așa cum am spus, un eșec total. Din cele șase echipe care trebuiau să ia parte (Penarol, Santos, Racing Buenos Aires, Estudiantes la

Plata, Internazionale Milan și Real Madrid), efectiv n-au jucat decît două, Santos și Internazionale, dar și acestea un singur meci, la Milano, pe care brazilienii l-au cistigat cu 1-0, după care cu toate eforturile depuse de organizatorii sud-americani care priveau cu multă seriozitate această competiție, n-a mai putut fi organizat nici un meci.

Anul trecut din înfrîntele desfășurate numai între echipele sud-americane, Penarol a realizat cel mai bun punctaj dar, ce folos, echipele europene n-au participat.

Cum am mai spus, federația uruguayană în colaborare cu confederația sud-americană, depune toate eforturile să „revie” această competiție. În acest sens, echipele de pe continentul latino-american au și început pregătirile, urmînd ca în viitoarele două luni să se dispute toate meciurile

dintre ele. În ceea ce privește echipele europene, Internazionale, A.C. Milan, Real Madrid și Feyenoord și-au dat acordul de principiu astfel că este aproape sigur că începînd din primăvara anului viitor vor intra și ele în „joc”, revieînd o competiție care, ce-i drept, aproape că nici n-a avut viață.

Cel de-al doilea turneu despre care vorbeam la început și la care federația uruguayană ține foarte mult se va desfășura între 15 ianuarie — 15 februarie anul viitor și la el vor lua parte următoarele echipe: Nacional și Penarol (Uruguay), River Plata și Boca Juniors (Argentina), Internazionale și Gremio (Brazilia).

În cadrul reuniunii de la Montevideo reprezentanții federațiilor din Brazilia și Argentina și-au dat deplinul acord și pentru organizarea acestui turneu.

DE ICI, DE COLO

CAMPIONATUL SIMBĂTĂ ÎN SPANIA

Ca în aproape toate țările europene și meciurile de campionat din Spania se joacă duminică. În ultimul timp s-a constatat însă, o simțitoare scădere a numărului de spectatori care preferă să-și petreacă ziua de repaus împreună cu familiile, în mijlocul naturii. Programarea ca experiment a unor meciuri în ziua de sîmbătă a dovedit că numărul de spectatori este cel puțin cu 10 la sută mai mare decît dacă s-ar juca duminică.

În consecință, federația spaniolă a recomandat ca încă de acum echipele care ajung la un acord între ele își pot susține meciul lor sîmbătă după-amiază sau seara la lumina reflectoarelor. După cît se pare, începînd cu sezonul viitor această măsură va fi obligatorie pentru toate cluburile din prima și a doua divizie.

JUCĂTORI CONDUȘI PRIN... RADIO !

Directorul tehnic al clubului englez Wolverhampton Wanderers, Bill McGarry, a recurs recent la metoda introducerii în urechile jucătorilor, în timpul antrenamentelor, a unor microreceptoare-radio, pentru a-și dirija în teren. McGarry declară că e foarte satisfăcut de rezultatele pe care le-a dat acest sistem și citează, în sprijinul afirmației sale, marcarea unui gol într-un joc de verificare, tocmai mulțumită faptului că, prin emițătorul său, a indicat jucătorului cu balonul locul cel mai bun unde trebuia dată pasa decisivă.

Se pare însă că federația engleză va interveni din nou, așa cum s-a mai întîmplat nu de mult, cînd a interzis utilizarea microreceptoarelor.

Un purtător de cuvînt al F.A. (Football Association) a declarat în această privință: „Regulamentul prevede că jucătorii nu pot primi instrucțiuni de la antrenor, care stă pe marginea terenului, pe banca sa. Cred că printr-o asociere logică, această prevedere se poate extinde și la cazul în speță”.

UN GOL CUM NU S-A MAI VĂZUT !

Întîmplarea pe care o relatăm în rîndurile care urmează ni se pare a fi unică în istoria fotbalului. Ea s-a petrecut de curînd în cursul meciului Castres-Niort din cadrul campionatului ligii secundă al Franței. Cam pe la mijlocul repriei secunde un atac al oaspeților, care în acele momente dominau cu autoritate înecîndu-se egalze, a fost oprit de către unul din fundasii centrali advers, care, însă, pentru mai multă siguranță a trimis balonul înapoi portarului; acesta, aflat la limita propriului careu, fără să stea mult pe gînduri, a sătat extrem de puternic pe sus, nîngea a străbătut terenul în toată lîngimea lui, l-a

depășit pe... portarul advers ieșit în afara careului, și s-a oprit drept în plasă! Gol valabil, înscris de la peste 80 m !

DIDI LA... ȘCOALA DE ANTRENORI !

Se știe că de cîțiva timp directorul tehnic al clubului River Plata din Buenos Aires este faimosul Waldir Pereira cunoscut mai mult sub numele de Didi, fostul internațional brazilian. Dar, Didi ocupă acest post în mod provizoriu pentru că în Argentina nimeni nu poate fi director tehnic dacă nu posedă și diploma de antrenor eliberată de federația respectivă! De aceea, Didi a fost nevoit să se înscrie la cursurile școlii de antrenori din

Argentina. „Cred că nu este rea măsura federației ca fiecare director tehnic să fie absolventul unei școli de antrenori — a spus Didi. Dar, în cazuri speciale n-ar trebui să fie absolut obligatoriu, pentru că ce ar putea să învețe în plus antrenori ca Pedernera sau Nestor Rossi?”

În orice caz, Didi este un elev singurcinos și săptămînal este prezent la cursurile teoretice ale școlii. În acest timp el așteaptă ca federația argentiniană să-i acorde, provizoriu, dreptul de a conduce echipa River Plata, pe baza recomandărilor din Peru și Mexic, care-i atestă competența.

„AȘ DORI CA SĂPTĂMÎNA SĂ AIBĂ ȘAPTE DUMINICI”

— Dar dacă în cursul unui meci nu marcați?

— „Analizez în amănunt cauzele și caut să le elimin pentru ca data viitoare să nu se mai repete”.

— Preferați un adversar care vă marchează direct sau pe cel care joacă la interceptie?

— „Mă simt mai în largul meu atunci cînd sint marcat înapoi, pe și întotdeauna în astfel de situații reușesc să marchez. Adversarii mei au făcut cele mai bune partide atunci cînd m-au așteptat în zonă”.

— La terminarea carierei de jucător veți îmbrățișa meseria de antrenor?

— „Cred că nu! N-as putea sta tînuț pe banca antrenorilor timp de 90 minute, așa cum niciodată n-aș fi putut juca portar. Sint o plăcere nebună să fii în mijlocul jocului”.

— Dormiți mult? Aveți nevoie de mult timp pentru recuperare?

— „Da, dorm zece ore pe zi. Cu regularitate la ora 22 sint în pat, cîșec puțin și mă scot la ora 8. După meci, dorm și după amiază două ore, dar aceasta numai a doua zi după meci”.

— Fumați mult?

— „Nu, destul de puțin. În ziua meciului o singură țigară”.

— Beți mult?

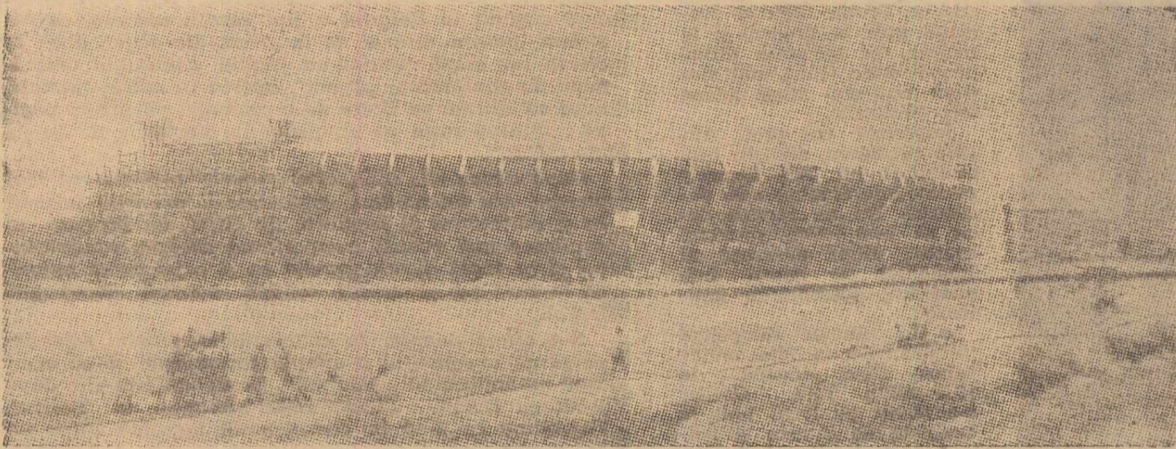
— „Nu. Niciodată în viața mea n-am băut o băutură tare. La masă beau un pahar de vin amestecat cu apă, dar numai un singur pahar”.

— Se pare că sinteți un om fericit. Fotbalul vă oferă aproape totul. Regreți ceva?

— „Da. De luni pînă duminică timpul trece foarte greu. Aș dori ca săptămîna să aibă șapte duminici. Sint într-adevăr Riva numai atunci cînd pot juca”...

extern MAGAZIN extern

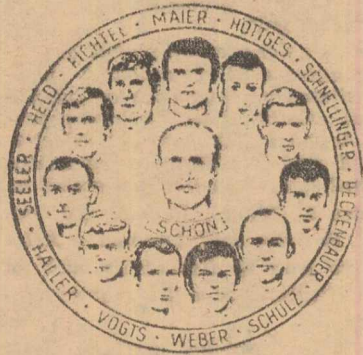
TEATRUL VIITORULUI TURNEU MEDITERANIAN

Începute cu 19 ani în urmă, Jocurile Mediteraniene au devenit cu timpul tradiționale și ele constituie la ora actuală un eveniment sportiv urmărit cu viu interes, mai ales turneul de fotbal. A 6-a sa ediție se va desfășura anul viitor în Turcia, între 6 și 17 octombrie cu participarea — la turneul de fotbal — a următoarelor țări: Algeria, Liban, Maroc, R.A.U., Tunisia (Africa), Liban și Siria (Asia), Spania, Franța, Grecia, Italia, Malta, Monaco, Iugoslavia și Turcia (Europa).

Competiția va fi găzduită de orașul Izmir, unde sînt pe punctul de a fi terminate lucrările de construire a noului stadion Halkapinar, cel mai mare stadion din Turcia. Lucrările, efectuate de 1.200 de lucrători, sînt încheiate în proporție de 70% și au necesitat un fond de 7 milioane de dolari. Capacitatea va fi de 70.000 locuri (numerate). Sînt prevăzute 26 de intrări-ieșiri. În fotografie: silueta noului stadion.

MONEDILE LOCULUI 3

Fotbalul vest-german și-a confirmat clasa și în Mexic. Locul 2 în Anglia, la C.M., i-a urmat locul 3, deci după medalia de argint, cea de bronz. Ceea ce înseamnă valoare constantă și menținere în plutonul frunții mondiale.

Acestor medalii însă, li s-au adăugat în R.F. a Germaniei altele, care au fost să comemoreze succesul din Mexic. De fapt sînt niște monede — din aur și argint — purtînd chipurile celor 22 de jucători care au făcut deplasarea în țara aztecilor, plus antrenorul lor, Helmut Schön, așa cum se vede din desenele alăturate.

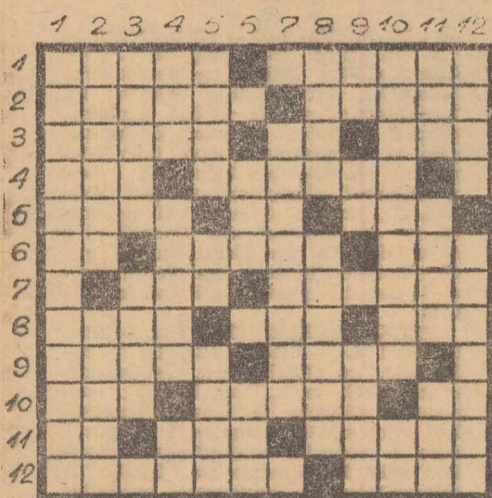
CUVINTE ÎNCRUCIȘATE TUR DE ORIZONT

Orizontal: 1) Portarul revenit la Dunărea Giurgiu — Alci Sportul studențesc a învins Politehnica cu 2-1. 2) Numele mai multor divizionare „C” — Invincibilea campioanei în etapa a V-a, echipă cu o foarte slabă eficiență în acest început de campionat. 3) Asociații... a la Dobel — Cea! — În lotul englezilor pentru Mexic 70. 4) Frunza în divizia „B”, în primele

4 etape — Crisul... una din pretendentele seriei a II-a în „B”. 5) Careu... magic — Însă — Arbitrul înfrînării „U” Cluj — Rapid (etapa I-a). 6) Osie! — În sistemul defensiv al feroviarilor clujeni și în cel ofensiv al metalurgistilor bucureșteni — Nelipsit de la Rapid în primele 7 etape. 7) Aparut în formația iesenilor abia în etapa a VI-a — Remarcant la Farul în ac-

tualul sezon. 8) Printre golgeterii campionatului, după 7 etape — Gol — Se desfașoară toamna. 9) Internațional brazilian — Verbul lui Dumitracu. 10) Divizionară „C” din Cluj, creditată cu o victorie în deplasare în etapa a IV-a — Adversari — Merg (lat.). 11) Dinși — Campionate — Jucător la F.C. Liverpool. 12) Înaintaș român la Bruges — Spre stadioane.

Vertical: 1) „Competiția k.o.”, a cărei primă fază s-a desfășurat în septembrie, curent (2 cuv.). 2) Unul dintre antrenorii de la Steaua — În lot cu Pelé pentru EL MUN-DIAL. 3) Repriză — Pe tricouri, în zile ploioase (sing.). 4) Aripă stîngă! — Fundaș la Progresul — Primele vocale! 5) Brazilian prezent la J.O. de la Helsinki — Vas — Echipă franceză. 6) Tripletă la... Roma! — De tipul lui Macavei. 7) Rezervă la Politehnica Iași. 8) A avut ca oaspete pe Feyenoord — Santerele Otteniei, realizatoare a unor nesperate draw-uri în deplasare. 9) Spre — R — Tunar la Cagliari, a înscris cele 1 gol în primele două etape. 10) Răspălitii sonor din tribune — Final la fotbal! 11) Pronume — De la Farul, la Fenerbahce — Băcăuan, realizator a 3 goluri în primele 2 etape. 12) Inovație tactică — Pasibilă, cum sînt unii dintre fotbaliști.

DEZLEGAREA CAREULUI DIN NR. 230

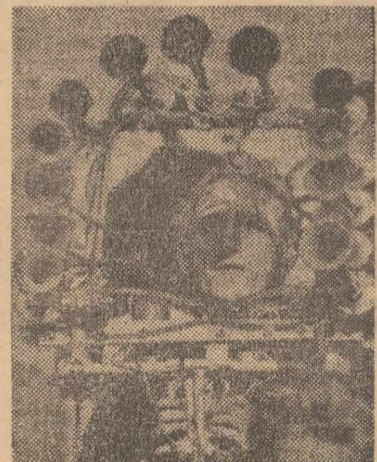
Orizontal: 1) Stănescu — Moș. 2) Tătaru — Ologu. 3) An — Gane — Ir — S. 4) Nare — Atacă. 5) Solo — Apăra. 6) Lem — Pană — Del. 7) U — Aeră — Să — Oo. 8) Canoe — Nădă. 9) En — Tărm — Ki — E. 10) Stea — A — Coș. 11) Contard — Toc. 12) Une — Sălcănu.

Marian GHIZDARU

COSMONAUT?

RADIOTELEGRAFIST ?...

...Nici unul din aceștia. Cel pe care-l vedeți în fotografie este pur și simplu un suport fanatie al clubului M.S.V. Duisburg din campionatul vest-german, înarmat cu un ansamblu de 13 trompete! Cu ajutorul acestei veritabile fanfare portative (cîtă inventivitate!) ei își încurajează echipa. Iar cînd începe să sune din trompete, spectatorii din apropiere își acoperă urechile...

ECLIPSĂ DE... CAP!

„Om-ut-minge”, „omul în minge”, „mingea-om”, „eclipsa de cap” — iată ce-ți sugerează acest telefoto transmis de la New York de la un meci University Rochester — Syracuse. Și nu este vorba de nici un trucaj, ci de o imagine reală prinsă de ochiul, norocos, al unui fotoreporter. În momentul declanșării aparatului mingea se găsea exact între capul jucătorului și obiectivul fotografului, rezultînd o... eclipsă de cap!

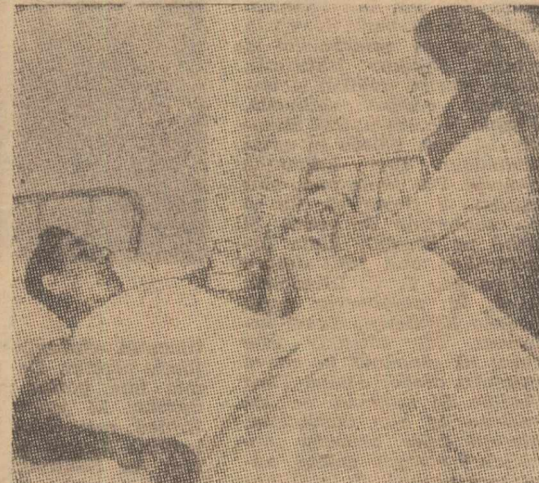
VERDICTUL UNEI VEDETE

Un oaspe de marcă la salonul internațional automobilistic de la „Earls Court” (Londra): internaționalul și căpitanul echipei Angliei, Bobby Moore, un pasionat în domeniul automobilistic. Moore a și urcat la bordul unui nou model de „Rolls Royce” și aprecierea și-a exprimat-o cu următoarele cuvinte: „Acest Rolls Royce Silver shadow (umbra argintului) este formidabil”.

Spre marea satisfacție a constructorului, care se vede în fotografie alături de Bobby Moore, aflat la volan.

H.H. PE... BANCA REZERVEI

Victimă — cum se știe — a unui accident de mașină, faimosul H.H. (Helenio Herrera) s-a văzut și el indisponibil pentru vreme îndelungată. Fracturarea coastei a 7-a și leziuni la a 7-a vertebră au necesitat urgînta lui internare într-un spital din Roma. Fotografia îl înfățișează pe antrenorul clubului A. S. Roma la spital în timpul unui interviu.

BUCURIA

GOLULUI

A devenit o obișnuință la jucători ca după un gol marcat să facă un fel de tur de onoare și să sara bătînd aerul cu brațul. O formă de exprimare a bucuriei golului marcat. Jucătorul din fotografie însă, Toth de la Vasas Budapesta, cum vedeți, a găsit o altă formă de a-și manifesta bucuria: un salt, ca la săritura în lungime, în timp ce colegul său Lakinger îl așteaptă cu brațele deschise să-l prindă și să-l îmbrățișeze.

FOTBAL

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA

str. V. Conta nr. 16, etajul V, București, sectorul I.
Telefoane: 11 10 05 (centrală), 12 95 96

CARDIFF ȘI ROTTERDAM, VIITOARELE POPASURI ALE TRICOLORILOR

BILL SHANKLY PREZINTĂ SELECȚIONATA ȚĂRII GALILOR

Marți 20 octombrie, Dimineața. Deasupra Liverpool-ului, fapt rareori întâlnit în acest nord-vest al Angliei, de cele mai multe ori învâluit în ceuri și stăpînit de vânturi, se ridică un soare mediteranean. Dar e un soare cu dinți, care nu reușește să înlăture frigul. Sintem la terenul de antrenament al lui F.C. Liverpool. Vizităm vestiarele, instalațiile de oxigenare, sauna, bazinele cu apă rece sau caldă. Peste tot se întrevăde nu numai mina gospodăriei, dar și a omului priceput, de meserie.

Pe unul din terenuri, „pășarii”, cum sînt denumiți jucătorii acestei echipe care și-a ales ca emblemă o pasăre mitică, totodată emblema orașului, sînt la antrenament, împreună cu managerul lor, Bill Shankly. Aflind că au venit în vizită un grup de conducători ai echipei Dinamo București, citiva ziariști români și antrenorul echipei naționale, Angelo Niculescu, Bill Shankly își lasă băieții în grădina secundului și-și întinde oaspeții. Dar acolo unde sînt ziariștii, e firesc să fie și o... conferință de presă. Și iată-l pe Shankly ținînd în mînă un mic cartonaș de prezentare.

BILL SHANKLY

timentul cluburilor la care joacă aceștia. De pildă, cel mai bun portar galez este Sprake. El joacă la Leeds United, care chiar la 11 noiembrie dispută un meci dificil la Sheffield. Din această cauză, contra dv., dacă nu cumva partida lui Leeds va fi amînată, va juca Millington, de la Swansea City, care activează în liga a III-a. Swansea este al doilea club din Țara Galilor. Clasindu-se în campionatul 1969-1970 pe locul 3 în liga a IV-a, a promovat în liga a III-a. Dar cea mai cunoscută echipă din Țara Galilor este Cardiff City, din liga a II-a, ocupanta locului 7 în clasamentul de anul trecut. Ceilalți jucători? Fundași de margine vor fi, probabil, Rodrigues, nume cu rezonanță iberică, de la Leicester și Thomas

de la Swindon Town, Amin-doi înalți, dar oarecum lenți. Vedeta apărării este Mike England, de la Tottenham Hotspur, unul din fundașii centrali, celălalt fiind Rod Riggs de la Sheffield Wednesday. La mijloc, Ron Davies (Southampton), Whynd Davies (Newcastle United) și Toshack (Cardiff City), excelenți jucători cu capul, fiecare avînd peste 1,80 m. Toshack joacă în general pe dreapta și vine spre centru, locul lui pe extremă lîndu-l fundaș de pe partea sa, Rodrigues.

De altfel, caracteristica acestei echipe (pregătită de Dave Bowen, antrenor la Northampton) este că joacă fără aripi. Adică posturile 7 și 11 revin unor „jucători-vulpi”, videnți și deosebit de activi înainte și înapoi. Așa a jucat în ultimul campionat

interbrițanic și s-a clasat, în final, la egalitate cu Anglia și Scoția. Este o formație grea la propriu și la figurat, un adversar dificil pentru orice team, mai ales dacă reușește să-și adune toți jucătorii.

Împreună cu prof. Angelo Niculescu, ziaristii i-au mulțumit lui Bill Shankly pentru interesantele sale declarații. Nu ne rămîne decît să completăm portretul acestui viitor adversar al României cu câteva date statistice, deosebit de grăitoare:

• În ultimul campionat interbrițanic (a 76-a ediție, prima fiind disputată în 1883-1884), Țara Galilor s-a clasat pe locul 1-3, la egalitate de puncte și gol-averaj cu Scoția și Anglia, ultimul loc revenind Irlandei de Nord cu 0 p. Iată rezultatele: 1-1 cu Anglia la Cardiff, 0-0 cu Scoția la Glasgow și 1-0 cu Irlanda de Nord la Swansea.

• În competiția mai sus amintită Țara Galilor a folosit doar 11 jucători: Millington (Swansea) — Rodrigues (Leicester City), Thomas (Swindon Town) — Hennessey (Derby County), England (Tottenham Hotspur), Powell (Sheffield United) — Krzywicki (Huddersfield Town), Durban (Derby County), R. Davies (Southampton), Moore (Charlton Athletic), Rees (Nottingham Forest).

• Epoca de aur a fotbalului galez se clasează înaintea ultimului război mondial. Țara Galilor a cucerit campionatul interbrițanic de șase ori: 1906-1907, 1919-1920, 1923-1924, 1932-1933, 1933-1934, 1936-1937. În 1938-1939, 1951-1952, 1955-1956, 1959-1960 și 1969-1970, a fost proclamată cîștigătoare, dar la egalitate fie numai cu Anglia, fie și cu Anglia și cu Scoția.

• Țara Galilor a susținut pînă acum 289 de meciuri cîștigînd 75, terminînd 58 la egalitate și pierzînd 156. Din acestea, 239 de partide au fost susținute în compania Angliei, Scoției și Irlandei.

Mircea TUDORAN

„LA ARAD VOM PIERDE

LA LIMITĂ“ (Geacici)

La sfîrșitul partidei dintre Steaua roșie Belgrad și U.T.A., suporterii echipei iugoslave s-au declarat mai mult decît mulțumiți de obținerea pe care a luat-o echipa lor favorită în fața campioanei României. Acest 3-0 obținut la Belgrad a fost socotit unanim, ca suficient, pentru returul de la Arad. De altfel, doar la câteva ore după terminarea jocului, cotidianul belgradean de specialitate „Sport”, apărut în ediție specială, avea să afirme cu litere de o șchioapă pe prima pagină: „Steaua roșie cu un picior în sfîrșurile de finală ale C.C.E.”.

După cîteva zile însă, cînd „euforia” victoriei și-a mai pierdut din intensitate, comentatorii prezenți la meci ca și antrenorul și jucătorii, de altfel, au început să analizeze mai realist comportarea echipei, randamentul ei pe toată durata jocului ca și capacitatea valorică la care s-a prezentat echipa noastră campioană U.T.A.

S-a ajuns unanim la concluzia că returul este departe de a constitui o simplă formalitate și că acest 3-0 nu trebuie să „adoarmă”. La numai trei zile după jocul cu U.T.A., Steaua roșie învingea la Belgrad Vojvodina cu 2-0 în campionatul iugoslav după un joc foarte slab. S-au obținut două puncte în dauna echipei lui Trivici dar Vojvodina a jucat lamentabil la Belgrad. În rîndurile campionilor doar Acimovici a evoluat la valoarea meciului din cadrul „Cupei campionilor”.

Duminică, la obișnuita conferință de presă a clubului, MILAN MILJANICI se declara nemulțumit de evoluția echipei. Întrebat de ziariști despre „soarta” partidei de la Arad antrenorul s-a arătat mult mai circumspect insistînd să convingă pe cei prezenți că Steaua roșie nu se poate considera calificată. „Apărarea noastră — a spus Miljanici — va fi solicitată la maximum la Arad. Și noi știm că ea constituie componentul deficitar al echipei. Tot atacul, după părerea mea, va trebui să rezolve problema scorului la Arad, înscriind cel puțin un gol”.

Prezentînd ca de obicei celor prezenți planul de pregătire pentru revanșă, antrenorul campioanei iugoslave, a accentuat necesitatea antrenamentelor intensificate cîci și la capitolul „condiție fizică” echipa se prezintă cu fisuri. Geacici, Acimovici, Dojcinovski, selecționați de R. Mitici, joacă astăzi la Moscova cu echipa Uniunii Sovietice. Restul lotului susține tot astăzi un joc școală cu divizionara B, Zemun. Reuniți joi vor pregăti partida cu F.C. Bor din cadrul etapei a XII-a a campionatului iugoslav care se dispută sîmbătă tot la Belgrad. Aceasta va fi ultima repetiție înaintea revanșei de la Arad.

Cred că e interesant să-l citim pe DRAGAN GEACICI, lătă ce a declarat căpitul echipei Steaua roșie la amintita conferință de presă: „Românii nu au jucat slab împotriva noastră la Belgrad. Cu siguranță că la ei acasă vor juca mult mai bine. Dacă ne lăsăm amăgiți de acest 3-0 obținut aici riscăm să nu ne calificăm. Prevăd o revanșă foarte disputată în care vom pierde la limită”.

DUȘAN BUGARIN

CRUYFF: „SPER SĂ REINTRU ÎN NAȚIONALĂ, ÎN MECIUL CU ROMÂNIA“

Cu celebrul atacant al lui Ajax, Johann Cruyff, se petrec acum lucruri ciudate, așa cum puteți citi în pagina a 10-a. În orice caz, miile de admiratori ai internaționalului olandez speră ca totul să se termine cu bine pentru idolul lor. În aceste zile de disperare, l-am întîlnit pe Cruyff, „copilul teribil” al fotbalului olandez, pe care miile de suporterii ai lui Ajax îl așteaptă cu nerăbdare din nou pe stadion.

„Cred că am nevoie de un trata-

ment scurt dar energic, spune el. Sper că în cel mult două săptămîni să-mi fac reîntoarea. Imi dau seama că nu trebuie să joc în acel meci amical. Am urmărit, mult mai atent decît o făcăm atunci cînd jucăm, activitatea fotbalistică internă și internațională. Imi dau seama că echipa națională a Olandei va realiza în sezonul acesta și în cel de primăvară acel pas de afirmare în arena internațională, atît de mult amînat. Actuala

formulă mi se pare cea mai echilibrată și va obține și pentru reprezentativă ceea ce echipele de club au realizat de acum. Sper să reintru și eu în națională cu ocazia amicalului cu selecționata României, de la Rotterdam, la 2 decembrie.”

Tot la capitolul „echipa națională”, un alt internațional de prim rang, socotit marea speranță a fotbalului olandez, Van Kuylen, socotește că „naționala va realiza calificarea în turul următor al „Campionatului

Europei”, în ciuda egalului din fața selecționatei Iugoslaviei. Vom reperta victoria la Belgrad. Partida cu echipa României este o întrecere de ambiție pentru noi. Jucăm doar cu una dintre calificările la turneul final al Campionatului Mondial.”

Jocul de la 2 decembrie va avea loc pe stadionul Feyenoord din Rotterdam, cel mai încăpător stadion din Olanda în momentul de față.

ef. i.

Numărul viitor
al revistei

FOTBAL

VA APAREA
JOI
5 NOIEMBRIE
LA ORELE
OBȘNUITE

cu reportaje de la
meciurile echipe-
lor noastre în
competițiile euro-
pene intercluburi

CORESPONDENȚII NOȘTRI TRANSMIT

BOLOGNA

INCIDENTE DUPĂ MECIUL INTER-CAGLIARI. La terminarea meciului de pe San Siro, în care Inter-naționala a fost învinsă net de Cagliari, suporterii echipei din Milano au provocat serioase incidente pe sălile cabinelor, încercînd să-l atace pe președintele clubului, Fraizzoli. Acesta a reușit să părăsească stadionul cu destulă greutate, sub protecția poliției. În schimb fostul președinte — Moratti — a fost aplaudat. El a declarat că un jucător ca Riva, „este o fericire pentru o echipă”. Întrebat dacă Inter ar mai putea deveni celebra echipă de odinioară, Moratti a declarat că este extrem de greu, dacă nu imposibil. „Gloria absolută de altă dată nu se mai poate atinge” a subliniat el.

UN JUCĂTOR DE 16 ANI ADUCE „CUPA SCOȚIEI” LUI RANGERS. Eternele rivale ale fotbalului scoțian, Glasgow Rangers și Celtic s-au întîlnit pe uriașul stadion Hampden Park în finala „Cupei Scoției”. A în-

vins Rangers cu 1-0, golul fiind marcat de noua mare descoperire a echipei, Derek Johnston, în vîrstă de 16 ani! La meci au asistat 116.000 spectatori. N-au lipsit nici „tradiționalele” scandaluri. Poliția a operat 14 arestări înainte de joc.

PELE ANUNȚĂ RETRAGEREA DIN FOTBAL ÎN 1973. Continuă declarațiile controversate asupra retragerii celebrului jucător brazilian din activitatea de performanță. După ce, cu puțin timp în urmă, anunțase că — dacă va fi în formă — va evolua și la C.M. din 1974, Pele a declarat categoric într-un interviu publicat săptămîna trecută de presa din Rio că se va retrage în anul 1973 din activitate și că în echipa națională va mai juca pînă în anul 1972.

ECHEPA ANGLIEI PENTRU C.M. 1974 A FOST... FORMATĂ. Un larg referendum organizat de publicația „SUN” a avut ca întrebare „Care credeți că va fi echipa Angliei la viitorul campionat mondial?”. S-au primit peste o sută de mii de răspunsuri iar echipa care a reușit, o echipă foarte fină, este următoarea: Shilton (Leicester) — Edward (Manchester United), Mc Parland

(Derby County) — Todd (Sunderland), Robson (Derby County), Coates (Burnley) — Hudson (Chelsea), Hughes (Liverpool), Royle (Everton), Kidd (Manchester United), Hutchinson (Chelsea). După cum se vede, în această formație nu „supraviețuiește” nici unul dintre „mexicani”.

CESARE TRENTINI

ZÜRICH

NOUA STRUCTURĂ A LOTURILOR REPREZENTATIVE ALE URSS. Federația de fotbal a Uniunii Sovietice a anunțat că, pe viitor, echipele reprezentative vor fi alcătuite pe scheletul clubului care deține cea mai bună formă. Astfel, pentru jocul de astăzi, cu selecționata Iugoslaviei, cei mai mulți jucători îi dă TSKA Moscova. Echipa olimpică a fost constituită avînd ca bază pe titularii lui Dinamo Moscova.

MARTIN PETERS SE EXPLICA. Noul scandal din fotbalul englez, iscat în urma declarațiilor lui Martin Peters la televiziune, nu va urma.

se pare, același traseu cu precedentul, cel în care este implicat Jackie Charlton. La solicitarea secretarului federației din Londra, Follows, internaționalul englez a dat explicații asupra sensului real al declarației sale la televiziune. După întrevădere sa cu oficialul federației, Peters a declarat ziariștilor că n-a avut nici un moment intenția să jignească pe coechipierul său Bonetti ci a făcut doar o apreciere asupra circumstanțelor în care s-a pierdut meciul decisiv pentru eliminarea din C.M.

PELE, REPREZENTANT AL PRESEDINTELUI BRAZILIEI. La 2 noiembrie, la Guadalajara, se inaugurează stadionul „Placa Brasil”, construcție ridicată în cîntecul succeselor selecționatei campioane a lumii, care a repurtat majoritatea victoriilor sale la Guadalajara. Invitat la solemnitatea de inaugurare, președintele Braziliei, generalul Medici, l-a delegat ca reprezentant personal al său, pe Pele. Acesta va călători în calitate oficială, cu pașaport diplomatic, însoțit de aghiotantul personal al președintelui republicii.

MARIO WIDMER